

ВІРУЮ

Пророк Ілля був людиною, яка відкрито виступила проти царя і цілої країни, що потопала в ідолослужінні, у моральному і духовному занепаді. Ілля виступив проти цього. Але що може одна людина?

Я знав одного інженера-електрика, який працював в проектному бюро. Він був там єдиним відродженим християнином і свідчив про Боже спасіння іншим. Його колеги не раз казали: «Нас більшість, а ти один». Тоді він написав на табличці: «Бог і я – більшість». І повісив її над своїм столом. І його співробітники перестали насміхатися з нього.

Але що міг зробити пророк Ілля, коли країною керувала цариця Єзавель, яка сама вклонялася ідолам і змушувала до цього інших? Чи міг він сам-один протистояти цареві, народу й усій системі?

Насправді не так важливі слова, котрі може виголосити людина. Найважливіше – це вплив, який Бог робить через Свою дитину на інших. Не слова, які ми говоримо, а наше життя з Богом. Бог має силу змінити життя п'яниці, розпусника, злочинця, перетворюючи його на найкращого, найдосконалішого громадянина. Коли Божя сила може змінювати одне життя, вона здатна змінити життя цілого народу, усієї країни. Багато всього може зробити Бог через одну особу, яка довіриться Йому, як Ілля.

У час, коли в Ізраїлі більшість населення не визна-

вала Живого Бога, коли народ відкинув Боже Слово, коли люди вклонялися ідолам, з'являється чоловік, ім'я якого означає: «Ягве – це Бог!». Ілля був людиною, змістом життя якої був Бог! Куди б він не йшов, де б не був, його ім'я було разом з ним, і воно свідчило про Бога. У середовищі, де Бог був забутий, ім'я Боже осміяне, Ілля своїм іменем свідчив про Нього.

Важливо, що Ілля повністю довірився Богові. Коли він прийшов до царя Ахава, то сказав: «Перед лицем Господнім я стою». Він стояв перед царем, але був свідомий, що авторитет Божий вищий від царевого, тому й заявив, що стоїть не перед царем, а перед Богом. Ілля, довірившись Богові, зрозумів, що може мати вплив на життя інших, у тому числі й на життя могутнього царя.

Бути послухним Богові – передусім значить ухилятися від гріха, бо гріх розділяє людину з Богом. Бути послухним Богу – значить бути Йому вірним. Послух – це вірність без жодного застереження. Бути послухним Богові – це визнавати Його вищість.

Згідно з Божим Словом, ми маємо бути храмом Святого Духа. Усім своїм єством маємо бути відданими Господові – це значить бути Йому послухним. Це значить, так, як колись Ілля, сказати Богові: «Ось моє життя, воно належить Тобі».

Леонід ЯКОБЧУК.

«Біблійні принципи життя і служіння».

«Бо очі Господні – до праведних, а вуха Його – до їхніх прохань, а Господнє лице проти тих, хто чинить лихе!» (1 Петра 3:12).

Замість комісії з моралі медіа-простір контролюватимуть міліція та податкова

Президент України Петро Порошенко підписав зміни до Закону України «Про захист суспільної моралі».

Таке повідомлення 3 березня розміщено на сайті Глави держави, повідомляє Інститут релігійної свободи. Згідно з законом № 173-VIII від 10. 02. 2015 року, із Закону України «Про захист суспільної моралі» виключаються положення щодо визначення статусу та повноважень Національної експертної комісії з питань захисту суспільної моралі.

Окрім профільної Комісії з переліку контрольних органів у сфері захисту суспільної моралі, були вилучені Міністерство освіти і науки, Міністерство охорони здоров'я та Міністерство юстиції. Зокрема, саме Мін'юст здійснює державну реєстрацію друкованих ЗМІ та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності.

Контроль за дотриманням вимог законодавства у сфері

захисту суспільної моралі залишився в межах компетенції МВС, Державної фіскальної служби, Мінкультури, Держкіно, Держкомтелерадіо та Нацради з питань телебачення і радіомовлення.

Як повідомляв ІРС, Головне науково-експертне управління Верховної Ради зауважило, що цей закон містить «ризик надмірної лібералізації сфери обігу і поширення в українському суспільстві продукції сексуального чи еротичного характеру, а також продукції, що містить пропаганду культу насильства, жорстокості, порнографії тощо».

Ухвалений закон надає можливість без висновку Комісії поширювати продукцію сексуального чи еротичного характеру, зокрема друковану та поліграфію. Видовищні заходи такого характеру так само зможуть проводитися без державного нагляду з боку Комісії. Також без висновку Комісії буде дозволено продаж, прокат та публічну демонстрацію у кінотеатрах та відеозалах аудіо-, радіо-, кіно-, відеопродукції сексуального характеру чи з елементами еротики.

З огляду на це Всеукраїнська Рада Церков і релігійних організацій просила Президента Порошенка відправити закон на повторний розгляд з метою чіткої регламентації компетенції інших контрольних органів, до яких мали би перейти повноваження ліквідованої Комісії.

Представники парламентської коаліції активно виступали за ліквідацію Комісії, пояснюючи це існуванням інших органів влади у цій сфері та бажанням заощадити бюджетні кошти. Незважаючи на це, прийнятий закон передбачає витрати з Державного бюджету на фінансову підтримку громадського контролю за дотриманням вимог законодавства у сфері захисту суспільної моралі, який за державний кошт зможуть здійснювати творчі спілки у сфері культури та мистецтва, журналістики.

ІРСУ.

«Україна, що молиться»

З 23 березня цього року в багатьох містах України стартує між-деномінаційний волонтерський проект «Україна, що молиться». У містах і селах нашої країни будуть поставлені молитовні намети, в яких кожного дня члени місцевих релігійних громад пропонуватимуть усім охочим молитися за їхні потреби.

Уперше така акція була організована в червні 2014 року в м. Слов'янську. Були надруковані перші молитвослови, які роздавали просто на вулицях міст і сіл зойно звільненого Донбасу. Таким чином організатори хотіли допомогти людям розпочати молитися за себе, свої родини, свою країну.

На сьогодні партнерами проекту виступають: Асоціація милосердя «Еммануїл», Міжнародний рух «Місія в бізнесі», Співдружність соціальних підприємств, Міжнародна асоціація благовісту.

З метою організації Всеукраїнської

акції 24 лютого в приміщенні Асоціації милосердя «Еммануїл» (м. Київ) був проведений навчальний семінар для організаторів та учасників проекту.

На навчання приїхали представники з усієї України – від Закарпаття до Луганщини, від Сум до Чернігова до Маріуполя. На семінарі був представлений проект, а також проводився тренінг з організації та координації проекту в областях України.

Сам проект триватиме три місяці і має завершитися 28 червня.

ІРСУ.

Парламентарі об'єдналися в міжфракційну групу за духовність і моральність України

Понад 70 народних депутатів України утворили міжфракційне депутатське об'єднання «За духовність, моральність та здоров'я України».

Мета міжфракційної групи – об'єднати парламентарів навколо формування духовних цінностей в українському суспільстві. У її складі створюється експертна група з фахівців у

різних галузях для підготовки законодавчих ініціатив, спрямованих на зміцнення моралі, духовного та фізичного здоров'я нації, а також на запобігання негативним явищам в українській державі.

«Ми розуміємо, що справжні зміни, на які з нетерпінням очікує український народ, розпочнуться лише з початком духовних змін в ментальності нашої нації. Після революції минув вже рік, але бачимо, що зміни відбуваються вкрай важко. Ми, як народні

депутати, розуміємо, що справжні зміни в економіці, в політиці та в суспільному житті відбудуться лише після духовного відродження суспільства. Саме тому ця група є важливою частиною життя українського парламенту», – зазначив керівник міжфракційного об'єднання Павло Унгурян.

Нагадаємо, що міжфракційне депутатське об'єднання «За духовність, моральність та здоров'я України» в українському парламенті створюється

вже втретє. Таке об'єднання існувало в VI та VII скликаннях Верховної Ради України. Найближчим часом його учасники оприлюднять свої плани на поточний 2015 рік.

ІРС.

Слова мудрості: **«Якщо упустити з поля зору Бога, перешкоди здаватимуться більшими, ніж вони є насправді».**

І на землі мир...

У час народження Ісуса Христа Бог прислав ангелів, щоб сповістити всім жителям землі новину планетарного значення: «Слава у вишніх Богові, і на землі мир, в людях благовоління!». Благовоління – то бажання добра, і не лише собі, коханому.

Що тут особливого для нас? Згадаймо давню історію. Які моральні цінності плекало населення землі в часи першої цивілізації, ми знаємо з Книги Буття: «Тоді побачив Бог, що розбещеність людська була велика на землі, а люди дбають повсякчасно тільки про лихе» (Бут. 6:5). Після потопа все покотилося тією ж колією. Віддзеркаленням тодішніх звичаїв стали Содом і Гоморра. І хоча Бог обіцяв не топити людей, вони, швидше за все, знищили б себе самі. Та ось прийшов Спаситель. Діяльність Духа Святого на землі сильно сповільнила загинання людської спільноти. Бог розпочав впровадження в суспільство Своєї чудової обітниці.

Сьогодні для України, для Церкви проблема миру постала так гостро, так пекуче, як ніколи раніше за останні півстоліття. Саме тому з глибини народної душі здіймаються до неба молитви. За мир моляться всі, хто хоче, щоб Україна зростала на силі й процвітала як незалежна держава; звертаються до Бога й ті, котрі цю державу ладні були б проковтнути, якби могли. Очевидно, молячись, кожний має на увазі щось любе його серцю, для утвердження чого без миру аж ніяк не обійтись.

Сьогодні світ пропонує нам два варіанти миру. Якщо дуже спрощено, то це Схід і Захід. З точки зору пересічного обивателя обидві суспільні системи виглядають як гігантські потужні споруди, міцність яких важко піддати сумніву. Ми ж подивимося на них з точки зору християнської.

І ось що казав Ісус, ніби торкаючись цієї теми: «Кожен, хто слухає слова Мої й не виконує їх, подібний до чоловіка необачного, який збудував дім свій на піску...» (Мт. 7:26). Схід, дещо оговтавшись після краху класичного комунізму, взявся за нове будівництво. Потужні імперські бараки наразі капітально відремонтовано, й вони здаються неприступними. А що в основі? Пісок різних модифікацій та шматків марксизму, болото «Руського міра» з його земним богом.

Захід все ще виглядає як взірць всебічного добробуту, але, схоже, й там вже почалася велика буря. Яким би привабливим не був для нас гуманізм з його глибокою турботою про людину, про її матеріальні та культурні потреби, доля його та сама, що й усіх інших ідей та ідеологій, де немає Христа: «...і полилися дощі, й розлилися ріки, і зірвалася буря, і наперла на дім той, і він упав; і велика була руїна його». Чи не є ті жаливі повені, що затоплюють Європу щороку протягом останнього десятиріччя, страшним знаменням і попередженням для цього, як тепер кажуть, постхристиянського світу?

Отож такий і мир з обох боків від нас. Він – як «тростина надломлена, яка кожному, хто на неї обіпреться, заб'ється в руку й проколе» (2 Цар. 18:21).

Світ розгублений, але – слава Богу! – Україна втратила ще не все, надія наша досить міцна, і вона – в Господеві. Прийшовши на землю, Ісус благословив нас миром. Він багато потрудився за Свої 33 роки, аби утвердити цей мир серед людей. Він посадив в Ізраїлі дерево життя, плоди й насіння якого християнам належало рознести по цій землі. Процес пішов, і він триває в кожному новому поколінні.

Ми сьогодні спостерігаємо похвальну завзятість у намаганнях Церкви донести Добру Новину до найбільш занедбаних околиць нашої держави. Посилаючи Своїх учнів на проповіді Царства Небесного, Ісус сказав: «Як увійдете в дім, вітайте його, кажучи: «Мир дому цьому!». Коли дім буде достойний, то мир ваш зійде на нього...»

Так би хотілося, щоб не лише наші рідні та близькі виявилися достойними. Як хочеться, щоб ті, котрі моляться про порятунок під завивання ракет та снарядів, врятувавшись, не забули про свої обіцянки в молитвах і рушили до храмів. Щоб не забули про Христа матері, дружини й сестри сьогоднішніх фронтовиків, коли ті повернуться додому живі й здорові. Щоб увесь наш народ, переживши величезні втрати у війні, усвідомив, Хто дав йому перемогу, коли ця перемога наразі приїде, і віддав Йому хвалу.

Настало «літо Господнє сприятливе!» (Лк. 4:19), любі брати та сестри! Ще ніколи за всю тисячолітню історію України ми не мали такого потужного руху до зближення народу та Церкви, не мали

у вищому ешелоні влади тих, хто щиро шанує Христа. Ніколи ще народ України в такій єдності так широко не відкривав свого серця для Бога. Ніколи ще Церква Христова не знала такого слушного часу для проповіді Євангелія. «Ось тепер час сприятливий, ось тепер час спасіння!» (2 Кор. 6:2). І цей заклик має наразі такі шанси для втілення в життя, як ніколи раніше. Спасіння не для сотень, а для мільйонів.

Сьогодні неважко, поглянувши на наші обставини, безпомилково визначити, хто по-справжньому хоче миру, а хто лише маскує свої хижі наміри під благими закликами. Господь терпляче попереджає таких через Своїх посланців: «Коли ж не буде достойний, то мир ваш вернеться до вас. А хто не прийме вас і не буде слухати слів ваших, то, виходячи з дому того чи міста, обтрусіть порошок із ніг ваших. Істинно кажу вам: легше буде землі Содомській і Гоморрській дня судного, ніж місту тому» (Мт. 10:11).

І це збудеться, як би шкода нам не було тих, – бо й вони ж люди, бо й вони ж хочуть жити, – хто сьогодні чорне вперто називає білим, хто затуля відстоює очевидне зло й докладає всіх зусиль, аби воно запанувало всюди. Ми не знаємо планів Божих, але таке відчуття, що Ісус, походявши по деяких наших регіонах, вже обтрусив порошок зі Своїх ніг. Будь милостивий, Боже!

Коли ми кажемо, що ні східний, ні західний взірці миру не є для нас однозначно прийнятними, то якого ж миру нам просити в Бога? Знаючи про можливу розгубленість людства у цьому питанні в майбутньому, Господь дав абсолютно чітку й недвозначну відповідь на це непросте запитання. Відходячи після воскресіння до Свого Отця, Ісус сказав учням: «Мир залишаю вам; Мій мир даю вам: не так як світ дає, Я даю вам» (Ів. 14:27).

Господь подарував нам найцінніше, що потрібно людині на землі: Свій мир, мир Божий. Не східний і не західний, а Свій, Господній. Говорячи про мир, Ісус вживав єврейське слово «шалом». Воно означає не лише спокій, як ми іноді вважаємо, – воно містить цілий комплекс різного роду цінних властивостей: спокій, благоденство, добробут, здоров'я, безпеку тощо. Саме такий мир потрібен сьогодні кожній людині та цій країні. Саме такого миру треба просити у Господа в молитвах. Одне слово, додане до слова «мир», може докорінно змінити напрям нашої молитви, внесе ясність у наше велике бажання, знайде найкоротший шлях до Бога й буде обов'язково почуте. Мир Божий! Священству треба донести це до кожної християнської душі. І Господь неодмінно нам відповість.

І коли Бог дасть нам Свій мир, треба його прийняти. А прийняти – це не просто кивнути головою на знак згоди. Якщо ти не покався у своїх гріхах, то скільки б сліз не пролив, скільки б не поставив свічок та не відбив поклонів, мир Божий не ввійде у твоє єство.

Якщо ти не перебудував своїх поглядів та устремління відповідно до настанов Слова Божого, то Ісус не відвідає твою оселю, щоб дати твоїй родині належний лад.

Впусти Христа у своє серце, зроби Його Господарем свого життя! «Отож кожний, хто слухає слова Мої, – каже Ісус, – і виконує їх, подібний до чоловіка мудрого, який збудував дім свій на камені. І полилися дощі, і розлилися ріки, і зірвалася буря і наперла на дім той, та він не впав, бо на камені був заснований» (Мт. 7:26).

А камінь цей – це Христос.

**Віктор КОТОВСЬКИЙ.
РІСУ.**

Церкви та громадськість об'єднують зусилля в протидії епідемії ВІЛ/СНІДу в Україні

У Всесвітній день хворого в Києві відбулася присвячена цій темі нарада, повідомляє Інститут релігійної свободи.

Учасниками стали представники різних конфесій – членів Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій (ВРЦіРО), активісти громадського сектору та державних структур. Зустріч відбулась з ініціативи Громадської ради Міністерства охорони здоров'я України з питань співпраці з ВРЦіРО за підтримки Об'єднаної Програми ООН з ВІЛ/СНІД (ЮНЕЙДС).

Метою наради було обговорення ситуації з ВІЛ/СНІДу в Україні та визначення ролі та головних напрямків діяльності Церков і релігійних організацій в умовах гуманітарної кризи.

«Ми завжди говоримо про важливість соціально-медичного служіння релігійних організацій. Кому ж, як не Церкві, належить надавати підтримку хворим та проявляти милосердя? Наша ціль сьогодні – подолання епідемії ВІЛ/СНІДу в Україні, і ми можемо в цьому допомогти», – зазначив на початку зустрічі архієпископ УПЦ КП Євстратій (Зоря).

Про потребу єднання та підтримки для подолання епідемії говорила також директор Українського центру контролю за соціально небезпечними хворобами МОЗ України Валентина Нізова: «Чим більше надії та віри вкладено у серця людей, тим швидше ми зможемо подолати виклики, що постали перед нами».

Фахівець подав статистику стосовно поширення епідемії. Зокрема, нині в Україні майже 264 000 осіб ВІЛ-інфіковані, а ще 75 271 особа хвора на СНІД. За 2014 рік були зафіксовані приблизно 19 000 нових випадків інфікування, але не можна говорити про точну цифру через брак обстежень. При цьому основним шляхом інфікування є статевий (69%), на другому місці – шлях через наркоін'єкції (30%).

Максимально ураженими залишаються східні та південні області, зокрема Донецька та Луганська. Разом з тим нові загрози постають через бойові дії та за-

гальну ситуацію, коли не всі хворі можуть отримати доступ до життєво необхідних ліків. При цьому серед переселенців зростає ризик повернення до вживання наркотиків через складні життєві обставини.

Регіональний директор ЮНЕЙДС у Східній Європі та Центральній Азії Віней Салдана зазначив, що вражений діяльністю ВРЦіРО в Україні та певен, що цей унікальний досвід може бути надзвичайно корисним для інших країн. «Звичайно, ми не можемо говорити, що епідемія перебуває під контролем. Однак саме в релігійних організаціях я бачу той важливий контакт з людьми під час служіння. Саме служителі та духовні лідери можуть вести профілактичну роботу, запобігаючи поширенню епідемії», – зазначив він.

Результати роботи різних конфесій за роки протидії епідемії подав священник УГКЦ Андрій Нагірняк, голова Громадської ради МОЗ з питань співпраці з ВРЦіРО. За його словами, уперше круглий стіл, присвячений участі релігійних організацій у цьому питанні, відбувся у серпні 2005 року. Активна ж співпраця почалася 2007 року за підтримки представництва ЮНЕЙДС в Україні.

Після цього 10 грудня 2007 року Всеукраїнська рада Церков затвердила міжконфесійну Концепцію та Стратегію протидії епідемії ВІЛ/СНІД. З того часу були проведені міжконфесійні наради в різних регіонах країни, розроблені прак-

тичні механізми роботи з населенням, а також випущені дві збірки матеріалів «Участь Церкви та релігійних організацій у боротьбі з поширенням епідемії та роботи з людьми, що живуть з ВІЛ/СНІД». Численні тренінги для священнослужителів, волонтерів, круглі столи сприяли започаткуванню цього напрямку роботи в багатьох конфесіях.

«Ви спасаєте всіх, спасаючи хоча б одну людину. Не варто забувати про це. Ця справа допомоги та підтримки абсолютно не вигідна. Але Господь дає нам на це сили, а значить, ми мусимо це робити. І відчувати благодать від кожної такої роду справи», – підкреслив голову відділу соціального служіння Церкви Християн Віри Євангельської України Рустам Фатуллаєв.

Заступник голови відділу соціального служіння УПЦ Київського патріархату священник Сергій Дмитрієв розповів про роль релігійних організацій у питаннях профілактики, представивши проект «Азбука життя», – підкреслив голову відділу соціального служіння Церкви Християн Віри Євангельської України Рустам Фатуллаєв.

Останній задум – це друк збірника «7 кроків до перемоги» для військових та капеланів, де пропагуватимуться моральні цінності, зокрема стриманість та вірність.

Фото: elios.org.ua.

З ним буду в недолі...

Земля стогне, як підбитий птах, від нових і нових ран. Війни, теракти, убивства, перевороти. Та й природа не на жарт збунтувалася, забираючи людські життя то через урагани й землетруси, то через шторми й повені. Усе свідчить про наближення кінця. Що ж робити в передчутті ночі, що насувається? Де сховатися? Де можна уникнути небезпеки?

Можливо, це не прозвучить оптимістично, але в земному житті ми завжди матимемо труднощі та проблеми. Доки ми, як заручники, живемо на окупованій злом території, нас супроводжуватимуть хвороби, розлуки, обман, зрада, смерть.

Але Бог не приховує від нас правди. У 90-му псалмі описана та реальність, у якій ми щодня живемо. «Тенета птахолова», «страх нічний», «стріла, що вдень пролітає», «зараза», «моровиця» – зло не примарне й містичне, а реальне й практичне. Світ повний небезпек. Але є щось, що ми повинні пам'ятати.

«Хто живе під покровом Всевишнього, хто в тіні Всемогутнього мешкає, той скаже до Господа: «Охороно моя та твердине моя, Боже мій, я надіюся на Нього!». Бо Він тебе вирве з тенет птахолова, з моровиці згубної, Він пером Своїм вкриє тебе, і під крильми Його заховатимеш ти! Щит та лук – Його правда» (Пс. 90:1-4).

Боже крило простягнене над землею, як намет. Він усе ще чекає нас. Його

милість не вичерпалася. Його доброта не зменшилась. Проте, як не дивно, не всі поспішають до Божого притулку. Навіть не кожна віруюча людина квапиться під Божий покров. Ми так часто намагаємося знайти захист у людях, нам так важко повірити, що поки ми не оберемо Всевишнього притулком, навіть найбезпечніше, на наш погляд, місце таїтиме багато небезпек.

Зло не підконтрольне людям. Немає на землі території, де б воно не пустило свого коріння. Сполучені Штати Америки, що їх багато християн обрали собі притулком, раз у раз здригаються від терористичних актів і все більше грузнуть у розпусті. Європа розкладається від морального тління. Схід і Азія стогнуть від диктатури, рабської праці й заколотів. Африка – від бідності й епідемій. Японія від землетрусів. Ви можете об'їхати весь світ, але на кожному клаптику земної кулі зустрінете вдів і сиріт, злидених і вбогих, страждених і обтяжених. Не витрачайте марно часу, сил і фінансів. Є лише одне безпечне місце – під Божим крилом.

Всевишній пропонує нам найвище заступництво. Ми можемо сховатися за Його істиною як за надійною огорожею. Визнайте свою безпорадність і неспроможність і ви відчуєте крила ангелів, які понесуть вас через ріку життя, що бурлить небезпеками.

«Зо мною Господь – не боюся нікого, що зробить людина мені?» (Пс. 117:6), – вигукував Давид. Він добре знав Живого Бога, і тому його серце було наповнене

спокоєм в оточенні зла: «У спокої я ляжу і засну, бо Ти, Господи, єдиний даєш мені жити безпечно!» (Пс. 4:9). Серце Давида жило за огорожею істини.

Вам страшно? Відгородіть себе істиною! Нехай Слово Боже буде написане на одвірках серця, нехай воно буде перед очима, у телефоні, у пам'яті, на стінах, у щоденнику. «Господь – моє світло й спасіння моє, кого буду боятися? Господь – то твердиня мого життя, кого буду лякатись? Коли будуть зближатись до мене злочинці, щоб жерти їм тіло моє, мої напасники та мої вороги, вони спотикнуться й попадають!.. Коли проти мене розложиться табір, то серце моє не злякається, коли проти мене повстане війна, я надіяюсь буду на те, на поміч Його!» (Пс. 26:1-3).

Відкрийте своє серце та вбирайте Слово Бога всією душею. Є Той, Хто охороняє наш вхід і вихід. Він не просто байдуже спостерігає, як тремтять наші ноги й течуть слюзи. Якщо ви обрали Всевишнього своїм пристановищем, якщо ви довірили Йому своє життя, ви ніколи не залишитеся самотніми посеред життєвого шторму.

Ніхто не знає, через що йому доведеться пройти. Але які б проблеми не виникли на вашому шляху, Бог більший за будь-які проблеми. Ідіть під Божий захист! Укритесь в Його обіймах! Прийдіть до Нього, усі стурдовані та обтяжені, і знайдете спокій вашим душам.

«Що бажав він Мене, то його збережу, зроблю його сильним, бо знає ім'я Моє він; як він Мене кликатиме, то йому відповім, Я з ним буду в недолі, врятую його та прославлю його...» (Пс. 90:14-15).

**Наталія ПЕДЧЕНКО.
«Слово вчителю».**

Уроки Йони

Йона — унікальний чоловік і пророк. Його ім'я перекладається з єврейської мови як «голуб». У Писанні небагато тексту про нього. Але Сам Господь Ісус посилається на нього.

Що ж ми знаємо про Йону? Якою людиною він був? Чим жив? Що надихало його, які мотиви і цілі він переслідував?

З історії знаємо, що Йона жив приблизно за 750 років до н. е. Саме Йона пророкував царю Єровоаму про відновлення меж Ізраїлю! А це непросто — говорити цареві про кордони, про війну, про перемогу над ворогами...

Життя Йони дотичне до життя таких пророків, як Амос і Осія. Цікаво, що стародавні перекази говорять, що батько Йони Амїттай був саме тим юнаком, якого воскресив пророк Ілля, а бабуся була вдовою із Сарепти Сидонської.

Служіння пророка Йони стоїть окремішно від всіх інших єврейських пророків. Його — єврея — Бог посилав до поган! Свою роботу він веде не серед свого народу, як його «колеги-пророки», а в поганських місцях. До речі, у багатьох юдейських джерелах Книгу Йони не визнавали достовірною. Відомий дослідник Писання Абрабанель вважав цю історію сном чи видінням, пізніше цю книгу вважали байкою чи поемою...

Месіанські євреї твердо вірять, що історія з Йоною сталася насправді. І Книга Йони дуже схожа на наше з вами життя. Сама суть цієї книги — послання Божої любові до крайніх заблудлих людей. Навіть до таких людей, як ніневітяни, Бог промовляє з любов'ю і хоче їх спасти.

Заглянемо ж у Книгу пророка Йони. Її можна поділити на чотири частини і взяти звідти чотири прості істини для нашого життя.

Перша частина говорить про покличання Йони. Бог закликає його служити: йди і проповідуй поганам Бога Ізраїлевого і покаяння. З цього й починається Книга Йони: «І було слово Господнє до Йони, Амїттаєвого сина, таке: «Устань, іди до Ніневії, великого міста, і проповідуй проти нього, бо їхнє зло прийшло перед лице Моє» (Йона 1:1-2).

Йона точно знав, чого від нього хоче Бог. Якщо так можна висловитися, Бог не грає в хованки, Він ясно дає нам зрозуміти Свою волю.

Але що робить у відповідь Йона? Уже в третьому вірші він починає діяти так, як вважає за потрібне: «І встав Йона, щоб утекти до Таршішу...»

У другій частині розповідається про те, що, коли ми відкидаємо заклик Божий, щось стається. Не те щоб Бог ганявся за нами з батогами... Але, поставивши себе вище за Його слова, людина обов'язково потрапляє в якусь історію...

Йона потрапив у просто жакливу історію! Здійнялася буря, і його проковтнула величезна риба. Деякі дослідники стверджують, що це була тигрова акула, деякі — що кашалот. Але це не так важливо! Урок полягає в тому, що, відкидаючи Бога і Його слова, ми одного разу опинимося в не дуже сприятливому для себе місці: «І призначив Господь велику рибу, щоб вона проковтнула Йону. І був Йона в середині цієї риби три дні та три ночі» (Йона 2:1).

У третій частині йдеться про покаяння пророка. Що робити, якщо ми попалися на гачок власного «я»? Покайся — і живи! Чи вимагає Бог більшого, чи приховує Він секрет виходу, чи забавляється з людиною? Ні! Біблія — настільки проста книга, що показує людині всю картину того, що відбувається, не граючись з нами в хованки.

Коли Йона почав голосити до Бога, то відразу натиснув на потрібні «клавіші», і Бог відповів. «А я голосною подякою принесу Тобі жертву, про що присягав я, те виконаю. Спасіння — у Господа!». І Господь звелів рибі — і вона викинула Йону на суходіл» (Йона 2:10-11).

Покаявшись, Йона одержав свободу. Упираючись, ти й далі сидітимеш в сирому шлунку гігантської риби. Часто скептики зляться саме на простоту Писання, називаючи його «книгою для нерозумних».

Ну що ж — кожному своє...

Четверта частина говорить про те, що, почувши слова Бога повторно, Йона зразу став активним виконавцем Його волі: «І було Господнє слово до Йони вдруге...» (Йона 3:1).

Не таким вже й непослушним був цей Йона: лише двічі Бог говорив йому, і вже з другого разу він був готовий виконати повеління Боже! З нами, погодьтеся, все значно тяжче, але по Своїй любові і величезній благодаті Бог все ще говорить з нами.

Покаяння принесло плоди — Йона пішов і закликав Ніневію до покаяння, щоденно ретельно сповіщаючи слово від Бога. Ніневія була спасенна: «І ніневітяни ввірували в Бога, і оголосили піст, і позодягали верети, від найбільшого з них аж до найменшого. І дійшло це слово до царя Ніневії, і він устав зо свого трону, і скинув плаща свого з себе, і покритися веретою, та й сів на попелі» (Йона 3:5-6).

Історія повчальна, захоплююча і справді корисна для кожного з нас. Так, в Йоні було багато недоліків, він ображався на Бога, не довіряв Йому в багатьох речах, його egoїзм був для нього понад все.

Але чи варто нам дивитися тільки на Йону? Можливо, пора вже поглянути на самих себе, на свої дії, реакцію і, звичайно ж, вчинки? Кожний з нас знає, де він зараз перебуває, в якому процесі: чи говорить йому зараз Бог про щось, чи опинився він у череві великої риби, чи йде він містом і проповідує Бога, як це робив Йона...

Анатолій ЕММА.

Історія про справжнього батька

Син запитав батька: «Ти візьмеш участь в марафоні зі мною?». Батько, незважаючи на проблеми з серцем, відповів: «Так». І вони пройшли весь марафон разом. Потім вони часто брали участь в марафонах — батько завжди відповідав сину згодою, коли той просив пройти трасу разом. Якось син запитав батька: «Тату, може, ми візьмемо участь в Ironman?». І батько, як і завжди, відповів: «Так».

Для тих, хто не в курсі, Ironman (анг. «Залізний чоловік») — найскладніший триатлон у світі. Траса ділиться на три частини: спочатку треба пробігти 42 км вздовж берега, потім 3,86 км вплавав через океан і нарешті 180,2 км треба пройти на велосипеді. Батько й син завершили ці перегони разом.

Пізніше в телевізійному інтерв'ю батько, Дік Хойт, розповів, що коли Рік був ще в утробі матері, пуповина обвилася навколо його шиї, відрізавши доступ кисню до мозку. І коли народився Рік, лікар, який приймав його, сказав Діку і його дружині, що їх син ніколи не зможе ні ходити, ні говорити, і було б краще, щоб вони його залишили.

Але батько не зміг цього зробити. Замість цього він приніс сина додому і ставився до нього, як до будь-якої нормальної дитини. І ось одного разу

хлопчик побачив по телевізору марафон і вперше попросив батька взяти участь в такому заході.

З Діком також трапилася цікава історія: кілька років тому в нього під час пробігу стався невеликий інфаркт. Лікарі з'ясували, що одна з його артерій закупорена на 95 відсотків.

«Якби ти не був у чудовій формі, — сказав йому лікар, — ти б помер ще 15 років тому». Виходить, що певною мірою Дік і Рік врятували один одного. За останні 15 років вони пройшли 212 триатлонів і чотири рази 15-годинний Ironman. В одному з інтерв'ю Діка назвали героєм, а він лише відповів: «Я просто люблю свою сім'ю».

Це приклад безмежної батьківської любові, сили, волі і наполегливості. Це розповідь про батька й сина, які разом можуть досягнути будь-яких вершин!

СВІДЧЕННЯ

Докорінно змінене життя

У червні 2007 року Україна вперше пережила чудову євангелізацію за участі Франкліна Грема — Фестиваль надії. Велика команда координаторів робила все можливе, щоб надихнути до молитви за Фестиваль кожну євангельську церкву України. За результатами молитовних карток «Андріївського руху» 16 569 християн молилися за спасіння 113 773 невірних людей.

Одну з цих карток тоді заповнив і Володимир Григорів — секретар церкви ХВС в м. Івано-Франківську. Записавши першим номером списку свою донечку Катю, він ревно молився, бажаючи їй щасливої християнської долі. Батьківське серце вірило, що ця євангелізація стане переломним моментом в житті дочки. Так і сталося, лише не за тим сценарієм, який собі уявляв Володимир.

Керована світською зухвалістю, Катя відхилила запрошення батька. Того дня, коли сотні екранів по всій Україні транслювали послання надії зі стадіону «Олімпійський» в Києві, вона разом зі своїм чоловіком Романом планувала провести звичайний для них вечір, невідомою складовою якого був алкоголь.

Випивши зайвого, молодята сильно посварилися. Серце молодій жінки раптом охопило невимовне розчарування та усвідомлення того, що вона зробила величезну помилку, відмовившись піти на християнський захід. З того дня Катя все більше й більше відчувала, що в її житті не вистачало чогось не просто важливого, але вкрай необхідного.

Нині, згадуючи ті часи, вона говорить,

Подружжя Григорашів на вуличній євангелізації

що їй не вистачало Ісуса Христа. Посилена молитва батька і по завершенні Фестивалю щоденно підносила до небес і зробила свою справу. Молоде подружжя прийшло до висновку, що треба щось у житті змінювати. Одним із перших кроків до Христа став перегляд проповідей на дисках, слухаючи які, Катя і Роман побачили, що існує зовсім інше життя — життя, сповнене щирої радості та прекрасних сімейних цінностей.

2010 року Катя запросила Ісуса Христа у своє серце, а через рік Роман наслідував приклад дружини! Згодом вони охрестилися і стали членами Церкви Живого Бога в Івано-Франківську.

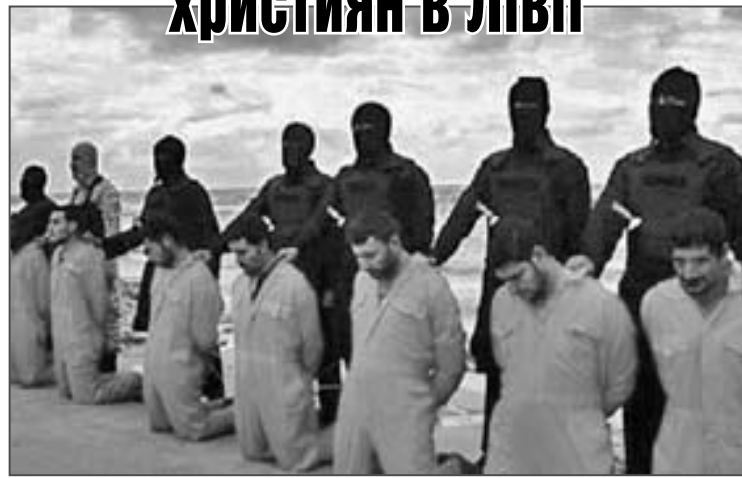
Нині Катерина та Роман — ревні служителі на ниві Божій. Вони прийшли до церкви, маючи дворічного синочка Володю, і хоча дитина вимагає багато часу, молоді батьки максимально присвячують різним видам служіння. Співаючи в прославленні, допомагаючи дітям-сиротам, беручи участь у євангелізаціях, вони відчували себе щасливими на сто відсотків!

А недавно їхня сім'я пережила ще одне диво. Шестирічний Володик, вбираючи, як губка, батьківські настанови про значення молитви, щиро почав просити Бога про сестричку. Катя з Романом реагували на це з усмішкою, однак через декілька місяців дізналися, що Господь відповів на цю молитву. І наприкінці 2014 року в їхній сім'ї народилася донечка Вікторія.

Обстежуючи Катю після пологів, лікарі в один голос стверджували, що поява на світ цієї дитини — справжнє чудо. Виявилося, що після кесарського розтину при першій вагітності організм жінки не був здатний до зачаття та здорової вагітності. Та Бог явив Свою любов та милість до подружжя Григорашів, ще раз засвідчивши, що для Нього немає нічого неможливого!

Аналізуючи своє життя з Богом, Катя резюмує: «Бог живий та реальний! Він має силу спасти і зцілити душу кожного, хто послідує за Ним. Я дякую Йому за свого тата, чий молитви докорінно змінили моє особисте життя та життя моєї сім'ї! І хочу підбадьорити кожного, хто молиться за близьких та не бачить швидких видимих результатів: знайте, що Господь працює в серцях цих людей і рано чи пізно Його сила і слава являться в їхніх життях! Будьте благословенні і пам'ятайте, що наша надія — лише в Ісусі Христі!».

Слово «Ісус» стало останнім словом обезголовлених християн в Лівії

Коли терористи виставили в мережу відеозапис жорстокого вбивства 21 єгипетського копта в Лівії, єпископ Антоніос Азіз Міна із Гізи зауважив щось вражаюче: «У момент їх варварського вбивства... ім'я Ісуса було останнім словом на їхніх устах».

«Кров наших християнських братів і сестер — свідчення, яке волає, щоб бути почутим... Не має ніякого значення, чи то католики, православні, копти чи протестанти. Вони — християни! Їх кров одна й та ж. Їх уста сповідають Христа... Ім перерізали горло лише з єдиної причини — тому,

що вони християни... Вони віддали себе Тому, Хто прийме їх. Його Ім'я, яке вони шепотіли в останні хвилини, подібно до печатки мучеництва».

Християни-копти становлять меншість і перебувають у більшій небезпеці на Близькому Сході, ніж інші християни. Президент Єгипту Абдель Фаттах Ас-Сісі вже заявив, що за рахунок держави буде побудовано храм в ім'я новомучеників. Церква буде зведена в провінції Аль-Мінья, уродженцями якої були більшість вбитих. Рішення президента здивувало багатьох спостерігачів, оскільки раніше для одержання дозволу на будівництво нового храму коптам доводилось вести тривалу боротьбу з місцевою бюрократією.

СІМ СУРЕМ ОБ'ЯВЛЕННЯ

Сьогодні ми почнемо вивчати пророцтво про сім сурем з Книги Об'явлення. В Об'явленні ми зустрічаємо три групи по сім: сім печаток, сім сурем і сім чаш. Ці групи становлять структуру всієї книги. Сім печаток – це довга історія, яка завершується Армагеддоном. Сім сурем – це історія середньої тривалості, яка також завершується Армагеддоном. А от сім чаш – це зовсім коротка історія, яка, і дві попередні, також завершується Армагеддоном. Нам відомо, що події, пов'язані з сімома чашами, відбудуться лише після того, як буде введена печатка звірини. А вже найперша чаша буде вилита на людей, які прийняли цю печатку. Тому все, що пов'язане з чашами, відбудеться в самому кінці. Окрім згаданої структури, у Книзі Об'явлення містяться розділи, які прийнято називати побічними. Їх треба розцінювати як пояснювальні зауваження. До цієї категорії, наприклад, належить розділ 12, де розповідається про війну на небесах, внаслідок якої диявол на три з половиною роки був скинений на землю. Пояснювальним є і 13-й розділ, в якому в деяких деталях описуються світове правління на чолі з антихристом, всесвітня релігія на чолі з лжепророком, печать звірини і економічна система останнього часу. Розуміння ролі побічних розділів може значно допомогти нам у вивченні Об'явлення. Сьогодні мова йтиме про сім сурем. Їхній опис починається з шостого вірша восьмого розділу: «І сім Ангелів, що мали сім сурем, приготувалися, щоб сурмити».

Ми не будемо говорити про ці сурми за порядком, тому що спочатку Бог допоміг мені зрозуміти значення третьої сурми. І саме тому, що розуміння цих сурем прийшло до мене з опису третьої сурми, то й своє пояснення я розпочну саме з цієї сурми.

Третя сурма

«І засурмив третій Ангел, і велика зоря спала з неба, палаючи, як смолоскип. І спала вона на третину річок та на водні джерела. А ймення зорі тій Полин. І стала третина води, як полин, і багато з людей помирали з води, бо згрікла вона...» (Об. 8:10-11).

Запам'ятайте назву «Полин» і той факт, що багато людей помирали від гіркої води. Яскраво пам'ятаю, як до мене прийшло розуміння цього уривка. У 1995 році я працював над укладенням конспекту для курсу «Розуміння останнього часу». Саме в той час до мене дійшли відомості про те, що «Полин» означає Чорнобиль. Чорнобильник – це синонім слова «полин».

Коли діло доходить до вивчення біблійних пророцтв, у деяких людей виникають найрізноманітніші теорії. Однак не можна вірити всьому, що чуєш. Наприклад, у моїй шафі для зберігання документів є папка, в якій міститься інформація про 75 антихристів. Багато людей хотіли переконати мене в тому, що Рональд Рейган – антихрист. Звичайно ж, він не був антихристом, але це в черговий раз доводить, що у світі циркулює багато дивакуватих теорій. Тому коли я чую можливе пояснення того чи іншого біблійного пророцтва, я не вірю йому сліпо.

Отож я складав конспект, і все котилося, як помазаний віз. Ви, мабуть, знаєте, що іноді письменникам легко писати, а іноді вони пробуксовують. Так от, того дня я був на висоті. Сидів у своєму кабінеті і працював з великим натхненням. І раптом відчув, що до мене Хтось говорить. «Пам'ятаєш розмови про те, що полин – це чорнобиль? Я хочу, щоб ти це дослідив».

Пригадую, у мене промайнула думка: «Зачекайте, я зараз дуже зайнятий і не хочу переводити увагу на щось інше. У мене просто немає часу». Коли я так розмірковував, Бог сказав наступне: «Тобі не доведеться витратити багато часу, просто зателефонуй до бібліотеки, і бібліотекарі самі все зроблять».

Чесно признаюсь, я трохи розгубився. Але оскільки виглядало на те, що до мене промовляє Сам Бог, я вирішив послухатися. Дістав довідник, відшукав номер бібліотеки, зателефонував і сказав: «Мене звати Ірвін Бакстер. Я чув, що слово «полин» означає «чорнобиль». Чи не могли б ви навести довідки і сказати мені, так це чи ні?». Бібліотекарка тут же відповіла: «Так, це правда. Полин здавна використовували слов'яни для приготування народних лікарських засобів. Після вживання полину язик чорніє, звідси й «чорнобиль».

Таке детальне пояснення буквально приголомшило мене. Я сказав, що збираюся на цю тему написати статтю, і попросив підшукати достовірні джерела, щоб я міг спертися на конкретні видання. Вона погодилася і пообіцяла перетелефонувати. І вже через 20 хвилин задзвонив телефон. Вона мала цілий список книг. Я був просто вражений. Одним із джерел був словник російської мови, в якому слову «чорнобильник» відповідало наступне значення: «багатолітній крупний полин з червоняво-бурым або з фіолетово-бурым стеблом».

Бібліотекарка ще добрих десять хвилин ділилася зі мною різними поясненнями. А коли дійшло до прощання, я подякував їй і запитав: «Як так вийшло, що ви змогли відразу відповісти на моє питання? Звідки ви знали про полин?». Вона відповіла, що готується до захисту докторської дисертації з російської мови. Тому все це і вивчала.

У мене не було слів. Бог спонукав мене зателефонувати в бібліотеку, а вже через 30 хвилин у мене була вся необхідна інформація. Мої відкриття підштовхнули мене до додаткових пошуків. Так я знайшов і прочитав книгу «Правда про Чорнобиль». Автором цієї цікавої книги був один з вчених, який працював на Чорнобильській АЕС.

Ядерна електростанція під назвою Чорнобиль розташована в Україні. Вона була побудована в той час, коли Україна входила до складу СРСР. Більшість працівників АЕС, а їх було близько 40 тисяч, проживали в місті Прип'ять.

А тепер поговоримо про вибух, тому що це дуже важливо. Вибух стався 26 квітня 1986 року о 01 год. 26 хв. ночі. У той час електростанцією завідував один радянський вчений, який вирішив провести серію експериментів. Для одного з експериментів йому необхідно було відключити деякі складові системи безпеки. Він не передбачив ніякої небезпеки, тому відключив кілька за-

Ірвін Бакстер

хисних пристроїв. Після цього віддав наказ підняти стержні ядерного реактора, що, у свою чергу, і почало ядерний процес.

Він спостерігав за вимірювальними приладами, однак не відстежив цього процесу. Приблизно через півхвилини почалося перенагрівання реактора, а потім стався потужний вибух. Перших вибух зруйнував залізобетонне покриття. Його маса становила близько трьох тисяч тонн. Покриття знесло і перевернуло. Після другого вибуху ядерна хмара піднялася вгору майже на два кілометри. Оскільки покриття перевернулося, атмосфера вже не була захищена від ядерної пожежі.

У той момент працівники АЕС навіть не знали, що на їхніх очах коїться найстрахітливіша ядерна катастрофа в історії світу. Чорнобиль викинув в десять разів більше ядерної радіації, ніж бомба, скинута на Хіросіму.

А ось що було далі. Працівники не знали, що сталося. Вони почули гучний вибух і тут же кинулись до джерела шуму. Двоє працівників відчинили двері і опинились вічна-віч з ядерним вогнем. Температура була настільки висока, що коли вони відчинили двері, повітряний потік закинув їх назад в приміщення АЕС.

Вони пролежали на підлозі, де температура повітря була найнижчою, до тих пір, поки температура не спала. Через те, що АЕС не була захищена, тепле повітря підіймалося вгору. Нарешті вони встали і рушили до медпункту. Їм довелося пройти один квартал. Коли вони прийшли в медпункт, шкіра з обличчя і рук звисала з них шматками. Обидва померли за дуже короткий час.

Однак на цьому трагедія не закінчилася. Щоб погасити вогонь, у Чорнобиль кинули величезну кількість машин. Багато пожежників навіть не підозрювали, що їдуть на вірну смерть. Вони боролися з ядерною стихією. Пожежу гасили з машин і гелікоптерів. Багато людей помирали впродовж 30 днів, а ті, хто вижив, впровадили на собі наслідки радіаційного опромінення.

З часом на місце аварії прибула велика кількість техніки. Пожежні машини були настільки опромінені, що їх треба було засипати бульдозерами. А в процесі поховання бульдозери ввібрали в себе стільки радіації, що знадобилися нові бульдозери, котрі засипали опромінені.

Це було жахливо. Чорнобиль став містом-примарою. Місто Прип'ять, в якому проживало близько 40 тис. працівників АЕС, спорожніло. Проживання в цьому місті заборонене, тому що воно повністю заражене і життя в ньому неможливе. Там майже нічого не росте. Можна хіба що побачити диких звірів. Проживання в цьому місті дорівнює самогубству.

Працюючи над цією темою, я попросив бібліотекарів пошукати якісь відеоматеріали про Чорнобиль. Мені принесли касету. І я почав переглядати фільм. Назва його

– «Чорнобиль – гіркий смак полину».

Цей фільм не був створений якоюсь релігійною організацією. Однак якимось чином автори фільму пов'язали Чорнобильську трагедію з полином. «Чорнобиль» – ви, мабуть, пригадуєте, що саме так називалась зірка, яка була скинута на землю. Звісно, неможливо в рамках нашого дослідження розповісти про всі цікаві факти, які я дізнався з того фільму. Лише скажу, що його автори поставили основний акцент на тому, що чорнобильський вибух отруїв воду.

Спробую стисло переказати, як це сталося. Коли ядерна хмара піднялась в

РОЗУМІННЯ

повітря, вітер почав розносити радіацію. Спочатку у Швецію, потім в Італію, далі в Німеччину і Великобританію. Того часу йшли безперервні дощі. Не знаю, чи ці дощі якось були пов'язані з ядерним вибухом, однак в результаті п'ятиденних злив на землю зійшов нуклід цезію-137. Скрізь, де падали дощі. Ще й сьогодні в Європі багато місць, де нічого не буде рости впродовж сотні років. Більше того, нуклід цезію-137 потрапив в ріки. І кожен, хто пив цю воду, пив і нукліди. Коли цезій-137 потрапляє в людський організм, він осідає в кістковому мозку, а період його напіврозпаду триває 30 років. Отож радіоактивний дощ потрапив в води Європи і зробив їх шкідливими для здоров'я.

«І засурмив третій Ангел, і велика зоря спала з неба, палаючи, як смолоскип. І спала вона на третину річок та на водні джерела. А ймення зорі тій Полин. І стала третина води, як полин, і багато з людей помирали з води, бо згрікла вона...» (Об. 8:10-11).

Усе, до чого доторкнувся той дощ, стало радіоактивним. В Європі для вживання в їжу вирощували оленів. Після токсичного дощу довелося знищити понад 100 тисяч таких оленів. Це була відчайдушна спроба взяти під контроль незвичну стихію. Вони вимірювали рівень радіоактивності за допомогою лічильника Гейгера (детектор радіоактивного випромінювання), який весь час зашкалював. Це було страшне лихо. Нічого подібного в історії людства раніше не було. Чи варто дивуватися тому, що подія такої величини згадана в біблійному пророцтві?

Оскільки період напіврозпаду цезію-137 становить 30 років, це сильно вдарило по дітях. Особливо нещадно радіоактивний цезій б'є по щитовидній залозі. В Україні випадки раку щитовидної залози у 248 разів перевищують цей показник в інших країнах світу. Люди ще й до сьогодні страждають від ядерного вибуху, який стався 26 квітня 1986 року і забрав життя 125 тисяч осіб. Вчені і лікарі підрахували, що радіація інфікувала близько двох мільйонів людей. Цезій-137 відкладається в кістковому мозку і з часом вражає людину раком. Це ніщо інше, як виконання біблійного пророцтва.

Друга сурма

Якщо третя сурма прозвучала 26 квітня 1986 року, то коли прозвучали дві перші?

Почнімо з другої. Вона описана в Об. 8:8-9: «І засурмив другий Ангел, і немовби велика гора, розпалена огнем, була вкинена в море. І третина моря зробилася кров'ю, і померла третина морського створіння, що мають життя, і загинула третина кораблів...»

Після того, як я зрозумів, що третя сурма вказувала на Чорнобильську трагедію, то почав міркувати: а коли ж це загинула третина всіх кораблів? В історії людства такого ніколи не було. Можливо, я чогось не розумію?

Якось в черговий раз я думав про це, і мої думки скерувалися до Другої світової війни, яка відома нам як найбільше лихо, що спітало людство. Ця війна забрала життя 52 мільйонів людей.

Мені стало цікаво: а скільки кораблів брало участь в Другій світовій і скільки з них затонуло? І я попросив свою асистентку Кеті піти в бібліотеку і довідатися про це. Через три дні вона поклала на мій стіл роздруковку зі статистичними даними. Я не вірив своїм очам. Згідно з даними, які вона роздобула, у війні брали участь 105 127 суден, з яких затонуло 36 387. Я швиденько зробив підрахунки, і в мене вийшло 1/3. Важко було в це повірити, але асистентка запевнила мене, що всі цифри правильні і що їй допомагали визначити їх бібліотечні фахівці.

Отож, виявляється, затонула третина всіх кораблів. А в іншій частині пророцтва говориться, що щось, немов величезна палаюча гора, впало в море. Потім я пригадав знімки ядерних вибухів, які нагадували велетенську гору вогню. І подумав: а чи варто дивуватися тому, що в Книзі Об'явлення описується перша ядерна бомба, скинута на людську расу? Що дивного в тому, що Біблія згадує про найбільш страхітливую в історії людства війну, яка погубила 52 мільйони людей? Коли я про це думав, мене

осілило: та ж вогняна гора – це і є вказівка на ядерний вибух в Хіросімі та Нагасакі. А третина затонулих суден була вказівкою на Другу світову війну.

Перша сурма

А куди ж тоді вписується Перша світова війна? Знову звернімося до Біблії: «І засурмив перший Ангел, і вчинилися град та огонь, перемішані з кров'ю, і впали на землю. І спалилась третина землі, і згоріла третина дерев, і всіякля зелена трава погоріла...» (Об. 8:7).

Якщо друга сурма – це Друга світова війна, то, можливо, перша сурма – це Перша світова війна? Якщо пам'ятаєте, до ХХ століття не було жодної війни, на якій загинув би мільйон людей. А під час Першої світової війни, яку ще називали Великою війною, загинуло понад 8 мільйонів людей. Ця війна була безпрецедентною. А чи може вона бути першою трубою? Я почав згадувати всю новітню зброю, яку використовували в Першій світовій.

Бомби і потужні гармати – це цілком відповідало граду і вогню. А ще я пригадав, як у школі нам розповідали про тактику випаленої землі. Основні битви відбувалися між Францією і Німеччиною. І командування вважало, що коли вони втратять територію, то перед тим все на ній спалить, щоб ворогові нічого не дісталось.

Вони спалювали весь врожай і всю зелень. Це називалося «тактика спаленої землі». Також в ході саме цієї війни вперше була використана біологічна зброя. І це було жахливо. Це був один з наймасштабніших збройних конфліктів в історії людства. Те, через що пройшли солдати під час тих страхітливих боїв, може приснитися лише в страшному сні. І коли я порівняв Першу світову війну з описом першої сурми, мені стало зрозуміло, що перша сурма представляє саме цю велику війну.

Отож підсумуємо: перша сурма – Перша світова війна. Більше 8 мільйонів загинуло. Це перша в історії людства війна, в якій кількість жертв перевищила мільйон. За всі шість тисяч років зафіксованої людської історії нічого подібного не відбувалося. І враз – 8 200 000 загинуло.

Друга сурма – це Друга світова війна, в якій загинуло 52 мільйони людей, затонула третина всіх суден, а вогняна гора впала в море.

Ну, а третя сурма – це вибух на Чорнобильській АЕС. Цікаво, що мені завжди здавалося, що всі сім сурем прозвучать у завершальні сім років. Однак з часом Господь показав мені, що ця теорія не має підстав, значить, не може бути істиною. Коли 26 квітня 1986 року стався вибух на Чорнобильській АЕС, я зрозумів, що це була третя сурма. В українській Біблії так і написано, що впала з неба велетенська зірка на ймення Полин.

З того часу, як я почав говорити про аварію на Чорнобильській АЕС як про третю сурму, до мене підходили багато українців і показувати у своїй Біблії слово «Чорнобиль». Це було воістину дивовижно. Чорнобильська трагедія стала найбільш жахливою ядерною аварією, внаслідок якої викиди радіації в 10 разів перевищили викиди, що сталися після вибухів Хіросіми і Нагасакі. Коли мені почало відкриватися значення всіх сурем, моему здивуванню не було кінця.

ОСТАННЬОГО ЧАСУ

П'ята сурма

Продовжуючи говорити про сурми з Книги Об'явлення, я знову порушу порядок послідовності. Тому що саме п'ята сурма допоможе нам зрозуміти четверту. П'яту сурму описує дев'ятий розділ Книги Об'явлення в перших двох віршах: «І засурмив п'ятий Ангел, і я бачив зорю, що спала із неба додолу. І їй даний був ключ від криниці безодньої. І вона відімкнула криницю безодню, і дим повалив із криниці, мов дим із великої печі. І затьмилося сонце й повітря від криничного диму...»

Я ніколи не забуду, як на початку 90-х років ХХ століття Саддам Хусейн, який був тоді президентом Іраку, вирішив захопити Кувейт і заволодіти його нафтовими багатствами. Сам Ірак був досить багатий на нафту. Але Хусейн хотів більшого. Він мріяв про відновлення Вавилону, а для цього йому була потрібна нафта. Він справді хотів відновити місто Вавилон. Він про це мріяв. І навіть замовив собі спеціальну форму, щоб бути подібним до Навуходоносора, який в 586 році до Р. Х. зруйнував Єрусалим.

Саддам Хусейн також мріяв про те, щоб знову зруйнувати Єрусалим і раз і назавжди знищити ізраїльську націю. У спеціальній формі, яка робила його подібним до Навуходоносора, він заліз на колісницю і так сфотографувався. Він думав, що коли заволодіє нафтою Кувейту, це дозволить йому стати головною силою на Близькому Сході.

Відразу ж після того, як восени 90-го Саддам Хусейн вторгся в Кувейт, американський президент Джордж Буш попросив ООН застосувати силу проти Саддама Хусейна. ООН прийняла резолюцію, у результаті якої 29 націй виділили військову допомогу або представили свої війська для війни проти Хусейна.

Війська союзників і світова спільнота об'єдналися проти Саддама Хусейна і почали виганяти його з Кувейту. Хусейн розраховував на підтримку Америки, але коли всі повернулися проти нього, він сильно лютував, проте йому більше нічого не залишалось, як покинути Кувейт. Він знав, що не зможе протистояти военній потугі США і всіх їх союзників.

Однак він вирішив не здаватися без бою. Перед тим, як залишити Кувейт, Хусейн наказав запалити 700 нафтових родовищ Кувейту. Ці свердловини належали до числа найбагатших. Під час свого відступу він усі підірвав і таким чином влаштував вселенську пожежу. Внаслідок цього чорні клуби диму на три місяці закрили сонце і небо.

«І засурмив п'ятий Ангел, і я бачив зорю, що спала із неба додолу. І їй даний був ключ від криниці безодньої. І вона відімкнула криницю безодню, і дим повалив із криниці, мов дим із великої печі. І затьмилося сонце й повітря від криничного диму...»

Погляньте, як все це було. Ці кадри зняті вдень, а здається, що надворі ніч. На боротьбу з вогнем прибули рятувальники з усього світу. Температура вогню сягала 2000 градусів, тому пожежникам було дуже складно боротися з цією вогняною стихією. Їм постійно доводилося обливати пожежні машини водою, щоб ті не розплавились.

Упродовж трьох довгих місяців нафтовий дим заступав сонце. Через дим неможливо було побачити ні сонця, ні неба.

Ви запитаете: а чому це так важливо? Тому, що біблійне пророцтво вказує саме на цю подію. Я не знаю ніякої іншої події в історії людства, котра підійшла би під цей опис. У Біблії конкретно говориться про те, що від диму з криниці чи безодні затьмарились сонце і небо. Дуже вже це подібне на місце видобутку нафти.

Прочитаймо продовження цього пророцтва: «А з диму на землю вийшла сарана... А вигляд сарани був подібний до коней, на війну приготованих; а на головах у неї немовби вінки, подібні на золото, а обличчя її немов людські обличчя. І мала волосся як волосся жіноче, а її зуби були немов лев'ячі. І мала вона панцери, немов панцери залізні; а шум її крил немов шум колесниць, коли коней багато біжить на війну» (Об. 9:3-9).

Згадаймо, що це пророцтво було записано 2000 років тому. Іван бачив сарану, на якій були панцери, немов залізна броня. Шум від її крил — як шум колісниць. Що, на вашу думку, бачив Іван? Можливо, це було гелікоптери, а можливо, літаки?

Нагадаю, що ця книга написана мовою символів. Іван ніколи не бачив гелікоптера чи літака. Він не знав, як їх назвати, тому й сказав, що на сарані була тверда, як залізо, броня, і шум її крил нагадував шум бойових колісниць. Можливо, саме це описував Іван.

Я, звичайно, не впевнений, що це саме так, але подивіться на цей гелікоптер. Часом пілоти люблять розфарбовувати вертольоти і надавати їм цікавого вигляду.

У Біблії говориться про зуби як лев'ячі клики. Як вам здається, це нагадує сарану? Погодьтеся, що нагадує і навіть дуже.

На багатьох інших знімках можна бачити залізну броню гелікоптера і людські лиця. Можливо, саме це і побачив Іван. Припускаю, що він описав бойові події ХХ століття.

Однак це ще не все. Прочитаймо продовження цього пророцтва. В Об. 9:11 говориться наступне: «І мала вона над собою царя, ангола безодні; йому по-єврейському ім'я Авaddon, а по-грецькому звався він Аполліон!».

Згідно з тлумачним словником, і Авaddon, і Аполліон — це «руйнівник». У деяких біблійних перекладах так і сказано, що «царем над ним був ангел безодні, і його звали «губитель»».

1991 року, коли ці події були в самому розпалі, я передплатив журнал The German Tribune і добре пам'ятаю як у випуску за 10 березня 1991 року була надрукована стаття про Саддама Хусейна і про всі події в Перській затоці. У ній журналіст назвав його Саддамом-Губителем Хусейном. Уже тоді я почав припускати, що ця нафтова пожежа була виконанням пророцтва про п'яту сурму. Але хоча мені й було відомо, що Авaddon і Аполліон — це «губитель» і що саме так було названо Саддама Хусейна в статті, у мене все ще не було повної впевненості, що моє припущення правильне.

Минуло шість років, а я все ще не мав остаточної версії щодо п'ятої сурми. В той час я також передплатував міжнародну версію газети The Jerusalem Post. 1997 року мене запросили проповідувати в іншому місті. Якраз коли ми з дружиною збиралися в поїздку, поштар приніс мені свіжий випуск цієї газети. Дружина запитала, чи не захочу я взяти з собою цю газету, щоб почитати її в дорозі. Звичайно, відповів я.

Отож дружина вела машину, а я сидів і читав The Jerusalem Post. Просто посередіні газети була вміщена дуже цікава стаття, яка привернула мою увагу.

Особливо мене вразила та частина, в якій розповідалось про надзвичайно важку вагітність матері Саддама Хусейна. Іракські лікарі наполягали на тому, щоб вона зробила аборт. Однак вона відмовилася. І перетіхала в місцевість, де були найкращі лікарі.

Це були єврейські лікарі, котрі доглядали за нею, поки вона не народила сина.

У статті йшлося про те, що коли народився цей хлопчик, мати вирішила його назвати Саддамом, тому що Саддам означає «губитель». Бо він мало не погубив свою матір.

Тільки подумайте: в перекладі з арабської ім'я Саддам означає «протиборець» або «губитель». Я знав, що це не могло бути випадковим збігом. Ви розумієте, про що це говорить? Ось як я тепер читаю уривок з Об'явлення: «Людина на ім'я Губитель зірве нафтові свердловини, і з цих колодязів безодні підніметься дим, який затьмарить сонце». Можливо, це правильно, а може, і ні. Але я не можу закрити очі на очевидне. І хоча в цьому пророцтві залишалось декілька незрозумілих для мене моментів, але надалі я прийшов до висновку, що п'ята сурма просурмила в 1990-1991 роках.

Четверта сурма

А тепер перейдемо до четвертої сурми. Прочитаймо з Книги Об'явлення: «І засурмив Ангел четвертий, і вдарено третину сонця, і третину місяця, і третину зір, щоб затьмилася їхня третина, щоб третина дня не світила, так само ж і ніч» (Об. 8:12).

Цікаво, про що тут йде мова? Крім цього стисло опису, про четверту сурму більше нічого не сказано. І була вражена третина сонця і третина місяця і зірок, щоб не світила третина дня і третина ночі.

Ці слова були для мене загадкою. Я ніяк не міг їх зрозуміти. Однак я пам'ятав, що в Біблії було ще одне пророцтво, яке виголосив Сам Ісус Христос, — воно записане в Євангелії від Матвія: «І коли б не вкоротились ті дні, не спаслася б ніяка людина; але через вибраних дні ті вкоротяться» (Мт. 24:22).

Я порівняв ці два пророцтва. Але в мене все одно не було відповіді. Пам'ятаю, що коли я пояснював людям значення всіх сурем, їм все було зрозуміло, але раз за разом вони запитували: а що стосовно четвертої сурми? А я щоразу мусив признаватися, що мені нічого сказати про четверту сурму.

Цікаво, що моя дружина — мій найбільший вболівальник і водночас найбільший критик. Якось вона сама їхала в машині і розмірковувала про значення четвертої сурми. Їй дуже хотілося, щоб я зрозумів суть четвертої сурми. Тому вона почала бесідувати з Богом. І серед іншого запитала: «Боже, а як Ти збираєшся скоротити ті дні?». І Господь їй відповів. Пригадую, як вона прийшла додому і сказала: «Сьогодні мені Бог дещо сказав. Я запитала в Нього: «А як Ти збираєшся скоротити ті дні?». А Він сказав, що вже це зробив. Тоді я запитала: «А як Ти це зробив, Господи?». Він сказав, що вже все прискорив, лише люди цього не зауважили».

Виявляється, це вже здійснилося. Мені це здалося дуже цікавим. І я почав розмірковувати. Боже, а справді, як Ти скоротиш час? Скоротиш кількість днів, як дехто думає? Чи скоротиш довжину кожного дня?

І вирішив, що Бог вкоротить довжину кожного дня. Тому що якби Він скоротив кількість днів, це б порушило біблійне пророцтво в Дан. 12:11-12: «А від часу, коли буде припинена стала жертва, щоб була поставлена гідота спустошення, мине тисяча двісті й дев'ятдесят день. Благословенний той, хто чекає, і досягне до тисячі трьох сотень тридцяти й п'яти день!».

Іншими словами, відрізок між «гідотою спустошення» і Армагеддонською битвою становитиме 1290 днів. І далі сказано: блаженний той, хто очікує і досягне 1335 днів. Якби Бог скоротив кількість днів, тоді б було порушене це пророцтво. Усе моє розуміння про Бога і Біблію вказувало на те, що Бог не буде скорочувати кількість днів. А це означає, що Він скоротить кількість часу в кожному дні.

Пророцтво в Книзі Об'явлення я розумів так, що сонце не буде сяяти третину дня, а місяць не буде сяяти третину ночі. У той час, як я над цим роздумував, я сказав своїй дружині: «Дорога, але ж цього не може бути. Якщо дні стали коротшими, а години пролітають швидше, то чому люди все ще пробігають одну милю за чотири хвилини?». Я розмірковував так: якщо час пробігає швидше, ніж раніше, а довжина милі не змінилася, то неможливо пробігати її за такий самий час, як і раніше. Якщо час проходить швидше, то знадо-

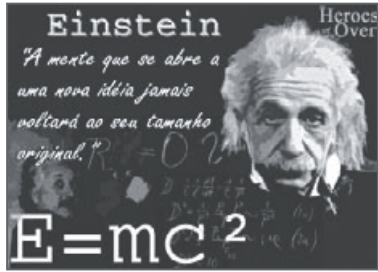

биться бодай п'ять хвилин, аби пробігти її.

Моя дружина глянула на мене чисто по-жіночому, а потім сказала: «Я не знаю, як відповісти на твоє запитання, але я точно знаю, що Сам Бог промовив до мене».

Десь через тиждень ми обідали в ресторані і там побачили знайомого професора з міста Річмонда, штат Індіана. Джуді підійшла до нього і розповіла про те, що їй відкрив Бог. А потім сказала, що я не можу з нею погодитися, тому що якби це було так, то люди вже б не могли пробігти одну милю за чотири хвилини.

Професор подивився на нас і сказав: «Хіба ви не пам'ятаєте теорію відносності Ейнштейна?». Мені так і хотілось сказати: звичайно, пам'ятаємо, ми кожен ранок читаємо її за сніданком. А професор вів далі: «Хіба ви не розумієте, що час і швидкість взаємопов'язані. При прискоренні одного відбувається прискорення іншого».

Через тиждень у мене відбулася телефонна розмова із ще одним досить грамотним чоловіком. Я бесідував з ним на цю ж тему. Після того, як я розповів про милю, яку людина пробігає за чотири хвилини, він сказав, що в цьому немає жодної проблеми. І знову нагадав мені теорію відносності Ейнштейна.

Що ж мені залишалось робити? Я пішов до книжкової крамниці і придбав дві чи три книжки про теорію відносності. Оскільки я вже був переконаний, що і третя, і п'ята сурми прозвучали, у мене не було іншого вибору, лише як впокоритися і визнати правоту теорії моєї дружини.

Але якщо четверта сурма вже прозвучала, то коли це сталося? Коли засурмив четвертий ангел? Нам відомо, що третя сурма прозвучала в 1986 році, п'ята — в 1991-му. Тепер залишається згадати, яка головна подія сталася в проміжку між 1986 та 1991 роками і вплинула на тривалість дня?

Ще в 1968 році Бог допоміг мені зрозуміти, що Берлінська стіна буде зруйнована, внаслідок чого відбудеться об'єднання обох Німеччин. У своїй книзі, яка вийшла в 1986 році, я написав про падіння Берлінської стіни, возз'єднання Німеччини і початок нового світового порядку. Зруйнування стіни я розцінював як поворотну подію.

А через десять років після падіння стіни фінансова компанія Merrill Lynch вмістила в газеті USA Today свою рекламу. Заголовок звучав так: «Сьогодні світові виповнилось 10 років. Вітаємо з Днем народження!». У тексті реклами стверджувалося, що разом з падінням Берлінської стіни 5 грудня 1989 року народився новий світ.

Якось мені довелося вислухати виступ Тоні Блера, який заснував організацію «Фонд віри Тоні Блера». Ця організація пропагує суміш віри і глобалізації. Так ось, містер Блер сказав, що глобалізація почалася з падіння Берлінської стіни. Тоді я подумав: а чи не з цієї важливої події почалося божественне прискорення?

Шоста сурма

А тепер зосередимо увагу на шостій сурмі. «І засурмив шостий Ангел, і я почув один голос із чотирьох рогів золотого жертівника, який перед Богом, що казав шостою Ангелові, який мав сурму: Розв'яжи чотирих Ангелів, що пов'язані при великій річці Єфраті. І були порозв'язувані чотири Ангели, приготувані на годину, і на день, і на місяць, і на рік, щоб убили третину людей. А число кінного війська двадцять тисяч раз по десять тисяч; і я чув їхнє число» (Об. 9:13-16).

З цього пророцтва ми дізнаємось про три факти. Перший — буде війна, яка умертвить третину людства. Це вірш

15. Третина людства — це десь 2 млрд. 400 млн. людей. Як бачите, це грандіозне процотво. Друге — війна почнеться біля берегів Євфрату, на Близькому Сході. У цій війні братимуть участь 200 млн. військових. Біля ріки Євфрат зв'язані чотири ангели, які в потрібний час будуть звільнені. Вони розпочнуть війну, в якій візьмуть участь 200 млн. людей. Внаслідок цієї війни загине третина людства.

Подивімося тепер на Євфрат. Він бере початок в Туреччині, протікає через Сирію і впадає в Перську затоку в тому місці, де проходить кордон між Іраном і Іраком. Звідси і почнеться ця війна.

Ви, мабуть, знаєте, що на сьогоднішній Близький Схід є видимим вогнищем великомасштабних конфліктів. Ці конфлікти тривають вже не перший рік, і, очевидно, вони не скоро зупиняться. На берегах Євфрату, звідки й розпочнеться війна, на сьогодні розташовано 50 тисяч американських військовослужбовців. Погодьтеся, це немала кількість.

Нам відомо, що Євфрат — це стовідсотково ісламська ріка. Це говорить про те, що коли війна розпочнеться біля берегів Євфрату, значить, у ній обов'язково братимуть участь мусульмани, яких на сьогодні понад 1 млрд. 600 млн. людей.

Відомо також, що Китай спокійно може надати армію чисельністю 200 млн. солдатів. І численний іслам також без особливих труднощів зможе зібрати армію в 200 млн. людей. І в Китаю, і в ісламу є достатня кількість людей, щоб виставити 200-мільйонну армію.

А про яку армію сказано в пророцтві? Мусульманську чи китайську? Швидше за все, і про ту і про ту. Оскільки в результаті війни загине третина людства, війна обов'язково повинна бути широкомасштабною. Таким чином, шоста сурма пов'язана з війною, яка може розпочатися в будь-який момент. Одне відомо точно — ця війна буде до початку Великої скорботи.

Сьома сурма

А тепер перейдемо до останньої — сьомої сурми: «І засурмив сьомий Ангел, і на небі зчинились гучні голоси, що казали: Переійшло панування над світом до Господа нашого та до Христа Його, і Він зацарює на вічні віки! І двадцять чотири старці, що на престолах своїх перед Богом сидять, попадали на обличчя свої та й уклонилися Богові, кажучи: Дяку складаємо Тобі, Господи, Боже Вседержителю, що Ти є й що Ти був, що прийняв Свою силу велику та й зацарював! А погани розлютилися, та гнів Твій прийшов, і час настав мертвих судити, і дати заплату рабам Твоїм, пророкам і святым, і тим, хто Ім'ення Твого боїться, малим і великим, і знищити тих, хто нищить землю. І розкрився храм Божий на небі, і ковчег заповіту Його в Його храмі з'явився. І зчинилися блискавки, і гуркіт, і громи, і землетрус, і великий град» (Об. 11:15-19).

Царства цього світу стануть царствами Господа Бога і Його Христа. Під час другого приходу Христа на безбожників вилється Божий гнів, а святі отримають нагороди. Апостол Павло написав нам про останню сурму в 1 Коринтян 15:51-53: «Ось кажу я вам таємницю: не всі ми заснемо, та всі перемінимось, раптом, як оком змигнути, при останній сурмі: бо засурмити вона і мертві воскреснуть, а ми перемінимось!». Мусить бо тілне оце зодягнутись в нетління, а смертне оце зодягнутись в безсмертя».

Отож у першу чергу воскреснуть померлі віруючі. А ті, які в часи приходу Христа будуть жити на землі і служити Богові, в одну мить зміняться. Тоді тілне зодягнеться в нетлінне. І ті, які вмерли з вірою в Христа, а потім і ми, живі, разом будемо взяті на хмари на зустріч з Господом. «Сам бо Господь із наказом, при голосі Архангола та при Божій сурмі зійде з неба, і перше воскреснуть умерлі в Христі, потім ми, що живемо й zostалися, будемо схоплені разом із ними на хмарах на зустріч Господню на повітрі, і так завіси будемо з Господом» (1 Сол. 4:16-17).

Отож найважливіше, про що нам залишилось поговорити, — це тема підхоплення Церкви. «А коли живе в вас Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих, то Той, хто підняв Христа з мертвих, оживить і смертельні тіла ваші через Свого Духа, що живе в вас» (Рим. 8:11). Переконайтеся, дорогі друзі, що ви отримали від Бога Святого Духа, тому що саме Він має силу оживити вас в останній день.

● БУВАЛЬЩИНА

Сила молитви

Недалеко від Воркути ми будували після війни нову шахту. У нашій бригаді працювали двоє віруючих. У неділю ці брати відмовлялися від роботи, за що їх дуже часто били. Вони побували вже в багатьох таборах, тому що їх перекидали з табору в табір. Ніхто не хотів з ними мати справу. І новий начальник табору вирішив покласти цьому край.

Однієї неділі, коли віруючі знову відмовилися від роботи, ув'язнені побачили замість двох вівчарок серед табірної охорони шість. І згодом з'ясувалося, що собаки були голодними. Начальник табору скомандував братам вийти зі строю. В'язні затамували подих, бо добре знали, що це означає.

Обидва брати — один похилого віку, другий — юнак вийшли і за наказом пройшли через ворота дорогою, що вела в тундру. Потім спустили голодних собак.

Коли брати почули, що їх доганяють люті пси, вони зупинилися і повернулися в бік переслідувачів. Склавши молитовно руки, вони звели свій погляд в небо. День був похмурий, і, окрім хмар, нічого не було видно.

В'язні на плацу спостерігали за тим, що діється, і розуміли, що за кілька секунд собаки наздоженуть братів і розірвуть їх на шматки. Багато з них, не бажаючи бачити такого кривавого звірства, затулили обличчя руками.

Але що це? Голодні собаки, наздо-

гнавши братів, несподівано кинулись вбік, кружляючи навколо. Потім їх збентеження припинилося, і люте гавкання перейшло в радісне скимління. Собаки, виляючи хвостами, повзали по землі навколо братів. Нарешті вони почали їм обом лизати ноги. А в'язні табору почули, як обидва брати співали християнський гімн. В'язні і навіть деякі охоронці з переляку почали хреститися, багато з них плакали.

Зблідлий начальник табору мовчки пішов геть. Нарешті один охоронець по-свистом покликав собак назад, а братам звелів повернутися в стрій.

«У цю мить, — пише очевидець, — я зрозумів, що є Сила, Котра сильніша за будь-які земні сили. І в ті дні багато ув'язнених увірували в Господа, і я в тому числі».

З книги «Сіється насіння».

Небезпеки соціальних мереж

Дивно, але спілкування в мережах стало мало не основою для взаємовідносин між людьми. Багато хто сьогодні не уявляє, як жити без них. Певною мірою це насторожує: ми усвідомлюємо недоліки спілкування через мережі, але все ж боїмося «перерізати провід». Надто вже сильно ми прив'язані цим провідом до світу соціальних медіа-ресурсів. Але варто розуміти, які небезпеки приносять в наше життя соцмережі.

Визнання

Нам всім хочеться, щоб нас любили. У соціальних мережах цю потребу задовольняють своєрідно — за допомогою лайків і ретвітів. Ми шукаємо визнання онлайн, і це несе небезпеку — ми все більше поступаємо власній слабкості — жадобі похвали. І все більше шукаємо зовнішнього підтвердження власної цінності.

Коли ми шукаємо визнання в мережі, ми намагаємося дати визначення тому, хто ми онлайн, замість того, щоб дозволити нашій онлайн-присутності доповнити наш реальний характер. Друзі, відмовся від всіляких спроб знайти визнання

в людей і просто будьмо самі собою.

Порівняння

Коли ви бачите досягнення інших людей, скільки з вас починають заздрити? Скільки з вас замість того, щоб шукати точки дотику, просто порівнюють себе з іншими? Так само як і з пошуком визнання, порівняння — це ще одна наша постійна слабкість. Але соціальні мережі дозволяють нам «ретушувати» свій імідж, від чого бажання порівнювати один одного тільки посилюється. Досить порівнювати! Оцінюйте себе і власні справи, а не на чужі.

Гіркота

Як часто ви злі, тому що комусь сподобався чийсь статус більше, ніж ваш, чийсь статус «залайкали», а ваш проігно-

Кабмін відновлює міжвідомчу Комісію з прав релігійних організацій

Це випливає з Постанови Кабміну України від 4 березня 2015 року № 85, якою уточнюється керівництво та склад Комісії, повідомляє Інститут релігійної свободи.

Зазначене рішення прийнято на виконання доручення Прем'єр-міністра України за результатами зустрічі з Всеукраїнською Радою Церков і релігійних організацій у жовтні 2014 року.

Комісія з питань забезпечення реалізації прав релігійних організацій діятиме як міжвідомчий орган у складі заступників міністрів та представників Церков і релігійних організацій. Головою Комісії призначено віце-прем'єр-міністра — міністра культури України В'ячеслава Кириленка, а заступником голови Комісії — першого заступника міністра культури.

Основними завданнями Комісії є

сприяння координації дій органів виконавчої влади з питань забезпечення реалізації прав релігійних організацій та підготовка пропозицій щодо формування і реалізації державної політики у сфері державно-конфесійних відносин.

Організаційно-технічне забезпечення діяльності Комісії здійснює Мінкультури.

Останнього разу засідання Комісії проводилося у жовтні 2012 року, а перед цим ще три роки засідання не скликалися.

Комісія з питань забезпечення реалізації прав релігійних організацій діяла у 2008 році як консультативно-дорадчий орган при Кабінеті Міністрів України.

ІРС.

Звідки береться брехня?

Я, араб, не перестаю дивуватися: як це раптом всі палестинці виявили свою національну належність після того, як Ізраїль виграв війну?

А правда в тому, що Палестина реальна не більше, ніж тридев'яте царство. Палестина ніколи не існувала як самостійне утворення — ні до, ні після того. Позмінно нею правили Рим, мусульмани, хрестоносці, Отоманська імперія і протягом дуже короткого часу Великобританія — після Першої світової війни. Саме Великобританія погодилася повернути хоча б частину цієї землі єврейському народові як його батьківщини.

Не існує мови, відомої як палестинська. Не існує самобутньої палестинської культури. Ніколи не існувала країна, відома як Палестина, якою б керували палестинці. Палестинці — це араби, які нічим не відрізняються від іорданців, сирійців, ливанців, іракців...

Пам'ятаєте, що араби контролюють 99,9 відсотка землі на Близькому Сході? Ізраїль — це десята частина відсотка всієї території. Але для арабів це надто багато. Вони хочуть

все. І саме через це сьогодні в Ізраїлі триває війна. Жадібність. Гордіня. Заздрість. Скупість. Не важливо, скільки територіальних поступок зробили ізраїльтяни — арабам їх не буде достатньо.

А що зі святими місцями мусульман? Їх нема в Єрусалимі. Ви вражені? Та я й не очікував, що ви колись чули цю істину в якихось міжнародних засобах масової інформації.

Знаю, що ви хочете мені сказати: мовляв, Фара, мечеть Аль-Акса і мечеть Омара — треті за святістю місця ісламу.

Це неправда. Насправді Коран нічого не говорить про Єрусалим. У ньому згадується Мекка сотні разів. У ньому безліч разів згадана Медина. У ньому ніде не згадується Єрусалим. Нема ніяких легітимних претензій. Ізраїль не крав нічиєї землі. Ізраїль не створював кризи з біженцями. Ізраїль не пригноблював «палестинський народ». Усе це абсурд, який я спростовував тисячі разів голими фактами і реальною історією.

Конфлікт між ісламськими радикалами і євреями на Близькому Сході насправді дуже простий. Ісламські радикали хочуть, щоб всі євреї померли. Євреї, тим часом, хочуть жити. І, як показує конфлікт, ці два аспекти несумісні. Адже звіра не задовольняють ніякі земельні поступки. Його спрагу крові і влади вгамує лише смерть і знищення невірних.

Джозеф ФАРА.
Арабський письменник і журналіст.

рували. Зрозуміло, це проблема всередині вас. Можливо, вам просто необхідно покинути платформу, на якій розвиваються ваші найбільш негативні почуття.

Турбота про лжецінності

Раніше нас хвилювали реальні, відчутні речі — наприклад, взаємини з іншими людьми. Тепер же ми трепетно ставимося до того, як люди зреагували на наш недавній «статус» або фотку в Інстаграмі, скільки «лайків» вони поставили. Але те, що відбувається в реальному, видимому світі, насправді набагато важливіше за віртуальні «події».

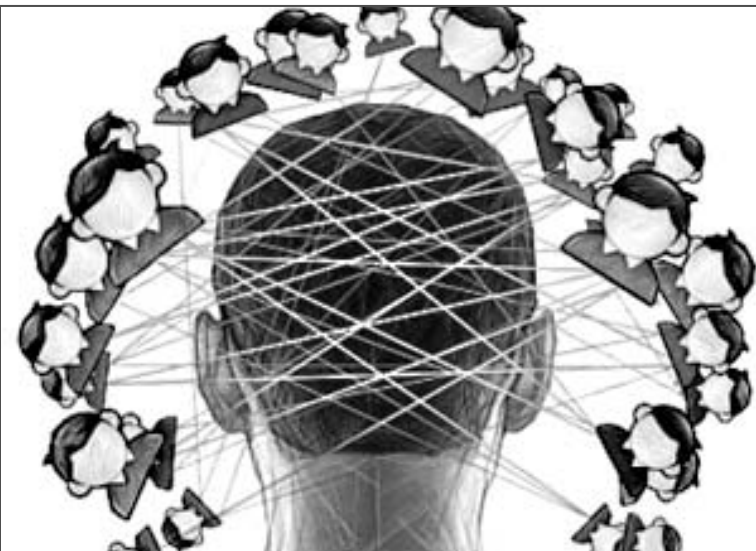
Шум

Раніше ми багато читали, думали, мріяли і планували. Ми отримували естетичне задоволення від довгих цікавих текстів. Сьогодні ми перечитуємо підзаголовки. Навколо така велика кількість інформації, що часу і сил залишається тільки на те, щоб пробігти по пунктах.

А насправді потрібно фільтрувати весь цей шум, знаходити головне і тільки його «вживати». А це дуже важко, тому що такого «шуму» в мережах повнісінько.

Зручні друзі

Із наших взаємин якось зник «ризик». Усе важче комусь зателефонувати, тому що тоді доведеться віддати людині «трішки себе». Набагато безпечніше просто сходити на його сторінку і

дізнатися про всі його останні новини. Такі «стосунки» стають звичними, однак найкраща основа для міцних і тривалих взаємин — готовність жертвувати і ризикувати.

Втрачений час

Час потрібно цінувати. А тому не варто витрачати його на людей, розмови і рекламу, які нічого доброго не можуть нам запропонувати. А соціальні мережі створені якраз для того, щоб ми на це витрачали час.

Відчуження

У соціальних мережах ми існуємо у

своєрідному ізолюваному світі. Ми можемо відмовитися від цього спілкування, вважаючи онлайн-спілкування достатнім. Можна не перетинатися з людьми в реальному житті, тому що онлайн-спілкування легше і комфортніше.

Не піддавайтеся цій тенденції ізолюватися від реального життя. Нехай соціальні мережі не заганяють вас в онлайн-гето.

Ми самі вибираємо, який набір проблем опиниться в нашому розпорядженні. Ми самі вирішуємо, як жити, щоб шанувати Бога і зодягатися в образ Його Сина в цьому світі.

Біблійні пояси

*Пояси бувають не лише часо-
вими чи шкіряними, а й біблій-
ними. Хоча коли вперше чуєш
цей вираз, на думку спадає маса
припущень, однак зовсім не те,
чим насправді вони є.*

«Біблійний пояс» Нідерландів

De Bijbelgordel — регіон Нідерландів із сильними консервативними протестантськими традиціями. Назву дано за аналогією з «Біблійним поясом» в США.

«Біблійний пояс» проходить здебільшого територією провінції Зеландія, Південна Голландія, Гелдерланд і Оверейсел. Північніше розташовані регіони, де більшість населення становлять помірковані протестанти і атеїсти, південніше проживає велика кількість католицького населення.

На формування регіону великий вплив мало 12-літнє перемир'я 1609-21 рр., під час котрого протестанти з території, що залишилися під контролем Іспанії, одержали можливість переселитися в Республіку об'єднаних провінцій. Пізніше, у 1834 році, в Голландській реформаторській Церкві стався розкол, в ході якого консервативна течія цієї Церкви заснувала власні деномінації. Найвідоміша з них — Християнські реформаторські церкви — досі мають великий вплив у регіоні.

Значна кількість жителів регіону щонеділі відвідують церкву. Народжуваність на території «Біблійного поясу» значно вища, ніж в середньому по Нідерландах. Місцеві жителі віддають значну кількість голосів на виборах

двом консервативним партіям — Реформістській партії і Християнському Союзу.

«Біблійний пояс» США

Bible belt — регіон у Сполучених Штатах Америки, в якому одним із основних аспектів культури виступає євангельський протестантизм. Ядром «Біблійного поясу» традиційно вважаються південні штати. Пов'язане це в тому числі з тим, що тут найсильніші позиції Південно-Баптистської Конвенції, одного з найбільших релігійних об'єднань США.

Чітких кордонів у «Біблійного поясу» не існує, він простягається від Техасу на південному заході і Канзасу на північному заході до східного узбережжя країни, де доходить до Вірджинії на північному сході і Флориди на південному сході. Фактично, «Біблійний пояс» охоплює південний схід США.

У політичному відношенні штати «Біблійного поясу» через сильну релігійність населення належать скоріше до консервативного виборчого спектру. Як правило, з другої половини ХХ століття в «Біблійному поясі» вибори вирають республіканці, як це було і на президентських виборах 2012 року.

Місто Нешвілл у штаті Теннессі часто називає себе «пряжкою Біблійного поясу». Причина цього — той факт, що в Нешвіллі часто носять надзвичайно великі пряжки виконавців музики кантрі, а також те, що в цьому місті представлені численні протестантські конфесії. Іноді права на цю назву домагається і місто Талса в штаті Оклахома.

Ангели заступаються за нас

*Медельїн — велике місто
в самому серці Колумбії. Хоч
це місто знають як світову
столицю наркобізнесу, воно
також відоме своєю красою, а
громадяни цього міста багато
працюють і люблять вчитися.
Колумбійський християнський
університет розташований саме
в Медельїні. Заснований 1937
року як промисловий коледж Ко-
лombo-Венесуельським інститутом,
а 1981 року — Колумбійським
університетом. Тут одержують
різні вчені звання, у тому числі
і докторські. Протягом багатьох
років студенти університету
працювали в передмістях Ме-
дельїна, розповідаючи людям
про Бога.*

Один район, відомий насильством і бідністю, був особливо складним, але після того, як студенти постукали в багато дверей, кілька чоловік відізналися на заклик вивчати Біблію. Вони збиралися вдома в одного члена церкви. Щосуботи студенти зустрічалися з тими людьми і разом вивчали Слово Боже. Через якийсь час кілька з них виявили бажання охреститися. Яку радість відчували молоді люди, коли побачили плоди своїх старань!

Часто після вечірніх зустрічей молодим людям доводилося минати кілька неблагодіючих кварталів, щоб сісти в автобус і повернутися в коледж. Іноді було зовсім пізно, студенти всю дорогу змушені були йти пішки. Вулиці, які

вдень здавалися спокійними, вночі були повні небезпек. Якось увечері студентки Мері і Росіо поїхали в цей злочинний район, щоб провести служіння. Після служіння вони зрозуміли, що пропустили останній автобус, тому їм доведеться пройти кілька кварталів небезпечними, погано освітленими вулицями.

Кілька чоловіків з церкви запропонували їм піти з ними, і дівчата з радістю погодилися. Вони проходили мимо відчинених дверей слабоосвітлених гральних закладів. Кризь тютюновий дим було видно нетверезих чоловіків, що грали в азартні ігри. Від їх непристойних жартів і грубого сміху Росіо відчувала, як її пронизує холод. Вона здригнулася, згадавши розповіді дівчат про те, як в темних закутках, мимо яких вони щойно пройшли, нападали і навіть вбивали.

Молоді люди пішли швидше, сподіваючись уникнути звуків і запаху цього кварталу. Незабаром місіонерки дійшли до вулиці, де жили хлопці, які їх проводжали. Дівчата подякували їм за допомогу і продовжили свій шлях.

Вони не піднімали голови і не оглядалися, проходячи мимо трьох молодих чоловіків. Їм здалося, що за ними хтось іде. «Можливо, це один із тих хлопців», — подумала Росіо.

Вона стиснула руку Мері і пошепки помолилася: «Дорогий Господи, будь ласка, допоможи нам!». Раптом вони почули якийсь крик. Крик подиву! Краєчком ока Росіо побачила, що хлопці, які йшли за ними, розвернулися і побігли в інший бік. Вони втікали так, ніби хтось за ними гнався.

Дівчата, опинившись на території

університету, подякували Богові за те, що Він захистив їх і довів додому.

Наступного ранку Росіо, очікуючи на автобусній зупинці на свій автобус, почула як якийсь хлопець розповідав своєму співрозмовнику дивну історію: «Минулої ночі ми намагалися пограбувати двох дівчат, які йшли самі. Ми сліdkували за ними, очікуючи зручного моменту. Та враз побачили двох чоловіків біля них. Не знаю, звідки вони взялися, але вони виглядали такими дужими і так грізно дивилися на нас, що ми злякалися і втекли».

Коли Росіо почула їх розмову, її ніби струмом вдарило. «Двоє дужих чоловіків? Я ніяких чоловіків не бачила». Вона повернулася до них і сказала тому хлопцеві, що розповідав про нічну пригоду: «Знаєш, хто я? Ті дві дівчини, про яких ти щойно розповів, — це я і моя сестра. Ми поверталися додому з церкви, коли ви пішли за нами. Але ми віримо в Ісуса і попросили Його захистити нас. Ті двоє чоловіків, яких ти бачив минулої ночі, — це святі ангели Божі». Хлопці стояли заціпенілі, а дівчина розповідала про Бога.

Через деякий час цей молодий чоловік прийняв хрещення. Маленька церква в його районі швидко зростала, і сьогодні тут збирається велика група людей, щоб поклонятися Всемогутньому Богові.

А молоді люди з Медельїна продовжують їздити в небезпечні райони міста, щоб знайти людей, котрі шукають Бога.

*Ізмаїл СЕРРАНО.
Пастор церкви в Апартамо,
Колумбія.*

ЦІКАВО ЗНАТИ

Хто не чув жартівливу фразу: «Хай буде світло!», — сказав монтер...» Але не всі знають, що «Хай станеться світло!» — це з Біблії. «І сказав Бог: «Хай станеться світло!». І сталося світло... І Бог назвав світло: «День», а темряву: «Ніч». І був вечір, і був ранок...» Але звідки взявся монтер? Виявляється, мови народів світу запозичили велику кількість висловлювань з Біблії.

Ось лише кілька крилатих біблійних виразів:

Хто з мечем прийде, від меча й загине: «... Бо всі, хто візьме меча, — від меча й загинуть» (Мт. 26:52).

Хто не працює, той не їсть: «... Як хто працювати не хоче, — нехай той не їсть» (2 Сол. 3:10).

Хам — так звали одного з трьох синів Ноя (Хам, Сим, Яфет), від яких населилася вся земля після всесвітнього потопу. Хам вчинив неповагу до свого батька, і той прокляв його.

Голуб миру появився не завдяки малюнку Пікассо чи піонерської організації СРСР. Голуб, якого Ной випустив із ковчега, приніс йому оливковий листок як свідчення того, що потоп закінчився, а гнів Божий змінився милістю (1 М. 8:11). Відтоді голуб з оливковою гілкою став символом примирення.

Слово «поговорі» — те, що у всіх на устах, предмет спільної розмови, також має біблійне походження. «І станеш ти страхіттям, поговором та посміховищем серед усіх народів, куди відведе тебе Господь» (5 М. 28:37).

Від лукавого — це щось зайве, непотрібне, зроблене на шкоду. Читаємо слова Ісуса Христа: «Ваше ж слово хай буде: «так-так», «ні-ні». А що більше над це, то те від лукавого» (Мт. 5:37).

Гріхи молодості — «Гріхи молодечого віку мого... не пригадуй... Господи» (Пс. 25:7).

Темрява зовнішня (символ печка) — «Сини ж Царства — повкидані будуть до темряви зовнішньої: буде там плач і скрегіт зубів!» (Мт. 8:12).

Провідна зоря — це Вифлиємська зоря, що вказувала дорогу східним мудрецам (волхвам), які йшли поклонитися новонародженому Христу (Мт. 2:9). Вживається в значенні «те, що спрямовує чи небудь життя, діяльність».

Суєта суєт — мається на увазі нікчемність людських турбот і діл перед Богом і вічністю. «Наймарніша марнота, сказав Проповідник, наймарніша марнота, — марнота усе!» (Екл. 1:2).

У поті лица (тяжкою працюю) — «У поті свого лица ти їстимеш хліб...» (1 М. 3:19), — сказав Бог Адамові, вигнавши його з раю.

Вернутися на круги свої (повернення до початку якого-небудь життєвого етапу) — «... і на круг свій вертається вітер» (Екл. 1:6).

Внести свою лепту (внести посильний вклад). Лепта — дрібна мідна монета. За словами Ісуса, дві

Звідки «прилетіли» крилаті фрази

лепти вдовиці, покладені в храмову скарбницю, варті були значно більше за багаті пожертвування, адже вона віддала все, що мала (Мр. 12:41-44; Лк. 21:1-4).

Наріжний камінь (головне, пріоритетне) — «Камінь, що його будівничі відкинули, той наріжним став каменем...» (Пс. 117:22). Багато разів цитується в Новому Заповіті (Мт. 21:42; Мр. 12:10; Лк. 20:17; Дії 4:11; 1 Петр. 2:7).

Корінь зла (джерело зла) — «Коли скажете ви: «Нащо будемо гнати його, коли корінь справи знаходиться в ньому!» (Йов 19:28). Бо корінь усього лихого — то грошоловство...» (1 Тим. 6:10).

Ні на йоту не поступитися (не поступитися ні на дрібничку) — «... ані йота єдина, ані жоден значок із Закону не минеться, аж поки не збудеться все» (Мт. 5:18). Під йотою тут мається на увазі знак давньоєврейського алфавіту, що за формою нагадував апостроф.

Хто не зі мною, той проти мене, хто не з нами, той проти нас — «Хто не зо Мною, той супроти Мене; і хто не збирає зо Мною, той розкидає» (Мт. 12:30). Цими словами Ісус Христос підкреслював, що в духовному світі існують лише два царства: добра і зла, Бога і сатани. Третього не дано.

Молочні ріки, кисільні береги — виводячи єврейський народ з єгипетського рабства, Господь обіцяв життєдайне місце, «що тече молоком та медом» (2 М. 3:8; 4 М. 13:28 та ін.). Вираз «молочні ріки, кисільні береги» як місце безтурботного правильного життя міцно закріпився в казках.

Вовк в овечій шкірі (лицемір, що прикриває свої злі наміри уявним благочестям) — «Стережіться фальшивих пророків, що приходять до вас у одежі овечій, а всередині — хижі вовки» (Мт. 7:15).

Час розкидати каміння, час збирати каміння (усямою свій час) — «Для всього свій час, і година своя кожній справі під небом: час родитися і час помирати... час розкидати каміння і час каміння громадити... Час війни і час миру» (Екл. 3:1-8). Друга частина виразу (час збирати каміння) вживається в значенні «час творити».

Випити чашу до дна (випробувати випробування до кінця) — «Збудися, збудися, устань, дочко Єрусалиму, що з руки із Господньої випила ти келіх гніву Його, чашу-келіха одуру випила, вицідила...» (Іс. 51:17).

Всякою тварі по парі. Вираз вживається в іронічному значенні щодо строкатої компанії і взятих

з розповіді про всесвітній потоп і про мешканців Ноевого ковчега (1 М. 6:19-20; 7:1-8).

Заривати талант в землю (не дати розвиватися здібностям, закладеним в людини). Це з євангельської притчі про раба, що зарив у землю талант (міра ваги срібла) замість того, щоб пустити його в діло і одержати прибуток (Мт. 25:14-30). Слово «талант» стало пізніше синонімом видатних здібностей.

Голос волаючого в пустині. Вираз із Старого Заповіту (Іс. 40:3). Цитується в Новому Заповіті (Мт. 3:3; Мр. 1:3; Ів. 1:23) стосовно Івана Хрестителя. Вживається в значенні «відчайдушний заклик».

Камінь спотикання (перешкода на шляху) — «І буде Він за святиню, і за камінь спотикання, і за скелю спокуси...» (Іс. 8:14). Цитата зі Старого Заповіту часто наводиться в Новому Заповіті (Рим. 9:32-33; 1 Петр. 2:7).

Вмивати руки (усування від відповідальності) — «І, як побачив Пилат, що нічого не вдіє... набрав він води, та й перед народом умив свої руки й сказав: «Я невинний у крові Його...» (Мт. 27:24). Римський прокуратор Понтій Пилат звершив прийняте серед юдеїв ритуальне вмивання рук на знак того, що він не винен у цьому вбивстві (Іс. 5:21:6-9).

Камея на камені не залишити (зруйнувати до основи) — «Не залишиться тут навіть камінь на камені, який не зруйнується!» (Мт. 24:2). Це пророчі слова Ісуса про майбутнє зруйнування Єрусалиму, яке і сталося через 70 років після розп'яття Христа.

Манна небесна (несподівана допомога) — їжа, яку послав Бог з неба ізраїльському народу під час блукання пустиною (2 М. 16:14-16; 2 М. 16:31).

Розсипати перли (даремно говорити перед людьми, які не бажають чи не вміють оцінити смисл сказаного) — «Не давайте святого псам, і не розсипайте перел своїх перед свинями, щоб вони не потоптали їх ногами своїми...» (Мт. 7:6).

Не від світу цього — «... ви зо світу цього. Я не з цього світу» (Ів. 8:23), — це з розмови Ісуса Христа з юдеями, а також: «Моє Царство не із світу цього» (Ів. 18:36) — відповідь Христа Понтію Пилату на запитання, чи Він Цар Юдейський. Вираз вживається щодо людей, байдужих до реальності життя, диваків.

Не сотвори собі ідола (кумира). Вираз взятий із другої заповіді Божої, що забороняє поклонятися неправдивим богам, ідолам (2 М. 20:4; 5 М. 5:8).

Не судіть, щоб і вас не судили — цитата з Нагірної

проповіді Ісуса Христа (Мт. 7:1).

Не хлібом одним — «... не хлібом самим живе людина, але всім тим, що виходить із уст Господніх» (5 М. 8:3). Слова Ісуса Христа під час Його сорокаденного посту в пустині у відповідь на спокуси сатани (Мт. 4:4; Лк. 4:4). Вживається щодо поживи духовної.

Незважаючи на обличчя — «Не будете звертати уваги на обличчя в суді, — як малого, так і великого вислухаєте» (5 М. 1:17). «Брати мої, незважаючи на обличчя, майте віру в нашого Господа слави, Ісуса Христа» (Як. 2:1).

Книга за сімома печатками (щось недоступне) — «І бачив я в правці Того, Хто сидить на престолі, книгу... запечатану сімома печатками... І не міг ніхто ні на небі, ні на землі, ані під землею розгорнути книги, ані навіть зазирнути в неї» (Об. 5:1-3).

Козел відпущення (істота, що несе відповідальність за інших) — тварина, на яку символічно поклалися гріхи, вчинені всім ізраїльським народом (3 М. 16:21-22). За давньоєврейським обрядом, у день відпущення гріхів первосвященик клав руки на голову козла і таким чином покладав на нього гріхи всього народу. Потім козла виводили в Юдейську пустиню і відпускали.

Відділяти кукіль від пшениці (відділяти істину від неправди, погане від доброго) — з євангельської притчі про те, як ворог посіяв кукіль (бур'ян) серед пшениці. Господар поля, побоюючись, що при вибиранні кукіль можна пошкодити незміцнілій пшениці, вирішив дочекатися визрівання і тоді вибрати бур'яни і спалити (Мт. 13:24-30; 36-43).

Перекуємо мечі на орала (заклик до роззброєння) — «І мечі свої перекують вони на лемеші, а списи свої — на серпи. Не підійме меча народ проти народу, і більше не будуть навчатись війни!» (Іс. 2:4). Орало — плуг.

Посипати голову порошком, попелом (знак крайнього відчаю і суму) — «І піднеси вони голос свій, та й заголосили, і роздерли кожен одягу свою, і кидали порошок над своїми головами аж до неба...» (Йов 2:12); «І роздер... одягу свою, .. та посипався попелом» (Ест. 4:1).

Тіло від тіла (родинна близькість). «І промовив Адам: «Оце тепер вона — кість від костей моїх і тіло від тіла мого» — слова про Єву, яку Бог створив з ребра Адама (1 М. 2:23).

Берегти, як зіницю ока (берегти, як найдорогоцінніше) — «Хорони Ти мене, як зіницю Свою, дочку ока» (Пс. 17:8). «... зберігав Він його, як зіницю оту свого ока» (5 М. 32:10).

Влада темряви (перемога зла) — «Як щоденно Я з вами у храмі бував, не піднесли на Мене ви рук. Та це ваша година тепер, і влада темряви» (Лк. 22:53) — слова Ісуса Христа, звернені до тих, що прийшли, щоб схопити Його.

Наталія РАДУЛОВА.

● БУВАЛЬЩИНА

А двері такі малі...

Одного разу увагу перехожих привернула дивна поведінка чоловіка, який з дерев'яним метром в руці підійшов до дверей корчми і почав їх вимірювати.

«85 сантиметрів ширини і два метри висоти», — бурмотів він. Потім, звернувшись до зацікавлених людей, що зупинилися поруч, пояснив: «Ці двері мають розмір всього два метри на 85 сантиметрів. Узагалі, невеликі двері. Однак мій дим цілком пройшов через них. Я мав дорогі меблі, і вони без проблем пройшли в ці двері, не треба було їх розбирати. Були в мене певні заощадження, і всі вони пройшли крізь ці двері. І це ще не все... Було в мене міцне здоров'я, і ось лікар сказав недавно: «Здоров'я своє ви пропустили через двері корчми!». Мав я замолоду добру репутацію, а сьогодні мені не вірить ніхто. Про мене кажуть, що я п'яниця. Отже, і честь моя пішла через ці двері.

Колись було в мене добре і співчутливе серце. Я страждав, коли бачив, що дружина й діти плачуть через мене. Але відколи я почав проходити в ці двері, я змушував їх плакати все частіше.

Є в мене голова на плечах, і я міг би

пишатися своїм розумом. Однак часто я виходив з корчми настільки п'яним, що вже нічого не усвідомлював, і був подібний до тварини. Розум мій також пройшов через ці двері.

Була в мене совість, і я розумів, що чесно, а що — нечесно, що погано, а що — добре. Але чи добре я зробив, пропивши все своє майно? Чи добре я вчинив зі своїм тілом, отруюючи його? Чи мав я слушність, загубивши своє життя? Чи добре я робив, подаючи поганий приклад тим, хто поруч? Звичайно, ні. Я не чув голосу совісті; ось чому і совість, і щастя пішли через ці ж двері. Часто я виходив з корчми з веселою пісню, а в глибині серця був нещасним...»

Після цих слів чоловік пішов. А ті, що залишилися, заговорили: «Він добре каже. Він каже правду!». Але потім всі вони покірно, один за одним, увійшли в ті двері. Наче послужні раби, смиренно йшли туди, куди посилав їх пан.

«Ваш батько — диявол, і пожадливість батька свого ви виконувати хочете...» (Ів. 8:44).

«... кожен, хто чинить гріх, той раб гріха... Коли Син отже зробить вас вільними, то справді ви будете вільні» (Ів. 8:34, 36).

Яків ЛЕВЕН.

Курка чи яйце?

Зроблене ще одне наукове відкриття на користь теорії креаціонізму. Результати проведених дослідів наочно демонструють, що існування птахів почалося зі слів Господа. Про що й читаємо на самому початку Біблії: «І сказав Бог: «Нехай вода виройть дрібні істоти, душу живу, і птаство, що літає над землею під небесною твердю» (1 М. 1:20).

Недавно британські вчені розв'язали одну з найстаріших дилем — «курки і яйця». На думку фахівців, першою, усе ж, була курка, пише Daily Express.

Відповісти на це одвічне питання вче-

ним з Університету Шефільда і Воррика вдалося завдяки застосуванню особливого методу. Дослідники за допомогою комп'ютера змоделювали процес утворення яєчної шкаралупи і прийшли до висновку, що основну роль у формуванні шкаралупи відіграє білок під назвою овоклединін-17 (OC-17), який виробляється в яєчниках курки.

Без OC-17 утворення яйця неможливе, адже цей білок слугує каталізатором для розвитку яєчної шкаралупи і сприяє перетворенню карбоната кальцію на кристали кальциту.

У результаті цього оболонка стає твердішою і служить повноцінним захистом для зародка курчати.

«Цей протеїн був відомий вже досить давно. Однак те, що він безпосередньо пов'язаний з процесом формування оболонки яйця, з'ясувалося лише тепер. Цікаво, що серед птахів різних видів спостерігаються різні варіанти цього білка, але за своїми функціональними властивостями вони, практично, не відрізняються», — пояснив один із дослідників Колін Фрімен.

Куріння небезпечніше, ніж вважалося раніше

Згідно з останніми дослідженнями, ця шкідлива звичка дуже підвищує ризик смерті від інфекційних захворювань, цирозу печінки, ниркової недостатності і ряду інших недуг.

Донедавна медики пов'язували куріння з розвитком 21 недуги, у тому числі діабету, 12 видів раку, шести форм серцево-судинних захворювань. Тепер список збільшиється, повідомляє meddaily.ru.

Зробити такий висновок змусили дані п'яти досліджень, що об'єднали понад 421 000 чоловіків і 532 000 жінок від 55 років і старших. Спостереження за цими людьми велося у 2000-2011 роках.

Виявилось, що куріння удвоє підвищувало ризик смерті від ниркової недостатності і захворювань дихальних шляхів. У шість разів

зросла ймовірність смерті внаслідок ішемії шлунково-кишкового тракту. У курців ризик смерті від інфекційного захворювання вищий у 2,3 раза, а ризик смертельного цирозу печінки

— у 3,1 раза. У жінок-курців на 30 відсотків частіше діагностували рак грудей. У чоловіків-курців на 40 відсотків частіше виявляли рак простати.

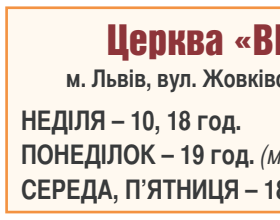
Церква «ГОЛГОФА»

м. Львів, вул. Скрипника, 2-а (р-н Сихів)

НЕДІЛЯ – 10, 18 год.

СЕРЕДА – 19 год. (молодіжне служіння)

ЧЕТВЕР – 18.30.

Церква «ВІФАНІЯ»

м. Львів, вул. Жовківська, 8 (р-н Підзамче)

НЕДІЛЯ – 10, 18 год.

ПОНЕДІЛОК – 19 год. (молодіжне служіння)

СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.

ВІРЮЮ

УВАГА!

Щонеділі о 8:00 та о 15:00 ДИВІТЬСЯ християнську телепередачу «Вірюю» на каналі ТРК «3-студія»

Стежте за програмою телепередач

Християнська церква
www.bethesda-church.org

Богослужіння відбувається:
Неділя - 11:00
П'ятниця - 18:30

За адресою:
м. Львів, вул. В. Великого, 4
Чекаємо вас!

Церква «Спасіння Боже»

Неділя: 12:00-14:00 (Богослужіння)
Четвер: 20:00,
П'ятниця: 21:00 (розбір Біблії)
Субота: 18:00 (молитовне служіння)

ESPAÑA. MADRID.
Av. Pablo Neruda 106 Local 5
L1 Metro Alto del Arenal,
C-2, C-7 Renfe El Pozo

Телефон:
№ 678-292-970
http://www.salvaciondedios.com
salvaciondedios2005@hotmail.com

Дорогі друзі! Слухайте

ХРИСТІЯНСЬКІ РАДІОПЕРЕДАЧІ

І програма Українського радіо:

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.30 — «Жива надія»

ЩОСУБОТИ
о 20.30 — «Віра. Надія. Любов»

ЩОНЕДІЛІ
о 19.40 — «Відвертість»

ЩОСУБОТИ

о 20.00 — «Вірюю»

о 20.35 — «Людина і вічність»

о 22.45 — «Вірю і знаю»

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.45 на хвилях «Променя» —
передача для дітей «Стежинка»

ЗАПРОШУЄМО НА БОГОСЛУЖІННЯ в Івано-Франківській церкві християн віри євангельської:

ЩОСЕРЕДИ —
о 19 год.,

ЩОНЕДІЛІ —
о 10 та 18 год.,

ЩОПОНЕДІЛКА —
молодіжне
служіння о 19 год.

Адреса:
м. Івано-Франківськ,
вул. Мочульського, 1
(на Майзлях).

Тел. для довідок
(0342) 78-17-03.

ЗАПРОШУЄМО НА СЛУЖІННЯ В ЦЕРКВАХ ХРИСТІЯН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ:

Івано-Франківська область:

БУРШТИН, вул. Міцкевича, 28; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
КОСІВ, вул. Горбоваго, 8; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 18 год.;
КАЛУШ, вул. Козоріса, 20; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
КОЛОМІЯ, вул. Верещинського, 9; НЕДІЛЯ – 10, 14 год., СЕРЕДА – 18 год.;
КОЛОМІЯ, церква «Віфлєєм», вул. Майданська, 1а; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 18 год.;
КОРШІВ, вул. Шевченка, 5; НЕДІЛЯ – 10.30, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
НАДВІРНА, вул. Вагилевича, 16; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год., СЕРЕДА – 19 год.;
РОГАТИН, вул. Богуня, 2; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
РОЖНЯТІВ, вул. Шевченка (біля базару); НЕДІЛЯ – 9.30, СЕРЕДА – 18 год.;
ТЛУМАЧ, вул. Винниченка, 42; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА – 20 год.;
ТИСМЕНИЦЯ, церква «Благодать» вул. Л. Українки, 2-б; (ТЦ «Хутрове місто», 3-й пов.)
НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА – 19 год.;
СТЕЦЕВА Снятинського р-ну, вул. Миру, 2-б; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
УТОРОПИ, вул. Центральна; НЕДІЛЯ, П'ЯТНИЦЯ – 10 год., СЕРЕДА, СУБОТА 17 год.

Львівська область:

РАДЕХІВ, вул. Рильського, 1; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
ВЕЛИКІ МОСТИ, вул. Шевченка, 28; НЕДІЛЯ – 10 год., ПОНЕДІЛОК, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
ПЕРЕМІШЛЯНИ, вул. Галицька, 15, (Дім побуту); НЕДІЛЯ – 14.30 год.;
ЧЕРВОНОГРАД, вул. Ключівська, 18-а; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год., ВІВТОРОК – 18.30 год.;
СОКАЛЬ, вул. Леонтовська, 15; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
СОСНІВКА, вул. Лісна, 5-а; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год., ВІВТОРОК – 19 год.;
САМБІР, вул. Січ. стрільців, 49; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.

Рівненська область:

КОСТОПІЛЬ, вул. Сидорова, 5 б; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
СТЕПАНЬ, вул. Прибережна, 26; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., СЕРЕДА, СУБОТА – 19 год.;
с. ГОЛИШІВ Рівненського р-ну, вул. Молодіжна, 10; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 19 год.;

м. Чернівці:

вул. Героїв Майдану (колишня Червоноармійська), 24б; НЕДІЛЯ – 9 і 17 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
вул. Університетська, 23; НЕДІЛЯ – 9 год., ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
бульвар Героїв Сталінграда, 9; НЕДІЛЯ – 9 і 17 год., П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
вул. Горіхівська, 32 (на румунській мові); НЕДІЛЯ – 9 год., ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
вул. Івана Підкови, 18 (Садиба); НЕДІЛЯ – 9 год., ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 20 год.;
Театральна площа, 6; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год.

Хмельницька область:

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ: вул. Березнева, 5; НЕДІЛЯ – 9, 15 і 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
вул. Миру, 92 б; НЕДІЛЯ – 17 год., ЧЕТВЕР 18 год.;
ЛЕТИЧІВ, вул. І. Франка, 35/1; НЕДІЛЯ – 10 год.;
НЕТИШІН, вул. Шевченка, 6; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., ВІВТОРОК – 19 год.;
ВОЛОЧИСЬК, вул. Незалежності, 46; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ:
Гігінське шосе, 8-а; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ПОНЕДІЛОК, СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
вул. Молодіжна, 16; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА – 18 год.;
пр. Амбулаторний, 14-а; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ВІВТОРОК, СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
вул. Драгоманова, 4; НЕДІЛЯ – 9, 12 год., ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
ГОРОДОК, вул. Індустріальна, 2; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
ІЗЯСЛАВ, вул. Рози Люксембург, 4; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
СЛАВУТА, вул. Михайлова, 27; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
вул. Паперника, 94; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., ЧЕТВЕР – 19 год.

Тернопільська область:

ТЕРНОПІЛЬ: вул. Квітова, 19; НЕДІЛЯ – 10, 18 год.; вул. Довженка, 4; НЕДІЛЯ – 10, 18 год.;
ШУМСЬК, вул. Вілійська, 12-а; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год.;
БУЧАЧ, вул. Коцюбинського, 2; НЕДІЛЯ – 10 год.;
ЗБАРАЖ, вул. Грушевського, 31; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год.;
ЗАЛИЩИКИ, вул. Чубинського, 8; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
ТЕРЕБОВЛЯ, вул. Шевченка, 29-а; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год.;
ЛАНІВЦІ, вул. Відродження; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год.;
МОНАСТИРИСЬКА, вул. Січ. стрільців, 24 (зал військомату); НЕДІЛЯ – 10, СЕРЕДА – 19 год.;
с. ГРИМАЙЛІВ, вул. Лук'яновича, 3; НЕДІЛЯ – 10 год.;
ЗБОРІВ, вул. Козацька, 25; НЕДІЛЯ – 11, 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
БЕРЕЖАНІ, вул. Валова, 4; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 20 год.;
КОПИЧИНЦІ, вул. Л. Українки, 27; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 20 год.

Сумська область:

КОНОТОП, вул. Клубна, 73 а; НЕДІЛЯ – 10 год., ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18 год.

ІТАЛІЯ

Церква «ІСУС СПАСИТЕЛЬ», Viale Giorgio De Chirico, 73, Top Sapienza, Roma,
НЕДІЛЯ – 13.30 год., ЧЕТВЕР – 19 год.; тел. +39 (329) 735-26-92.

ВІРЮЮ

№ 3 (194)
березень 2015 р.
Виходить щомісяця

Засновник — Івано-Франківська християнська місія милосердя «Добрий самарянин»

Газета видається на добровільні пожертвування

Р/р 26002000007923, ПАТ «Укрсоцбанк»,
МФО 300023, код 20559726

Редактор Олег КАРПЮК

Адреса редакції: 76002, м. Івано-Франківськ,
вул. Мочульського, 1;
тел./факс (0342) 50-10-19, факс 50-10-21
E-mail: dobry.samar@gmail.com
Наша сторінка в інтернеті: viryuu.at.ua

Газета віддрукована
в Івано-Франківській друкарні «Місто НВ».
Обсяг — 1,86 умовного друкованого аркуша.
Тираж — 60000 примірників. Замовлення № 923.

Редакція не завжди поділяє погляди авторів.